

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
96/C 248/01	Fælles holdning (EF) nr. 36/96 af 28. maj 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks	1
96/C 248/02	Fælles holdning (EF) nr. 37/96 af 18. juni 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om udstyr på skibe	10
96/C 248/03	Fælles holdning (EF) nr. 38/96 af 18. juni 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil	49
96/C 248/04	Fælles holdning (EF) nr. 39/96 af 18. juni 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om ændring af direktiv 93/16/EØF om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser	71
96/C 248/05	Fælles holdning (EF) nr. 40/96 af 25. juni 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet	75

Pris: 19,50 ECU

DA

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 36/96

fastlagt af Rådet den 28. maj 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) Nr. .../96 om ændring af forordning (EØF) Nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks

(96/C 248/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 28, 100 A og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽⁴⁾ omfatter Fællesskabets toldområde Ålandsøerne, forudsat at der afgives en erklæring i overensstemmelse med traktatens artikel 227, stk. 5; da denne erklæring er afgivet, og de nævnte øer

udgør en integrerende del af Republikken Finland, bør nævnte forordning ændres;

(2) ved interimsaftalen af 27. november 1992 om handel og toldunion mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken San Marino ⁽⁵⁾ er det fastlagt, hvilke områder denne aftale gælder for; San Marinos område kan derfor ikke anses for at være en del af Fællesskabets toldområde;

(3) det bør i alle tilfælde sikres, at varer, der er fremstillet af ikke-fællesskabsvarer, som er henført under en suspensionsprocedure, ikke integreres i Fællesskabets økonomi, uden at der betales importafgifter, også selv om de pågældende varer har opnået status som fællesskabsvarer; definitionen af fællesskabsvarer bør derfor tilpasses; desuden bør sådanne varer undergives samme suspensionsprocedure som de varer, de er fremstillet af;

(4) ved Uruguay-rundens aftale om landbrug ⁽⁶⁾ afskaffes landbrugsimportafgifterne;

⁽¹⁾ EFT nr. C 260 af 5. 10. 1995, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 174 af 17. 6. 1996, s. 14.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14. februar 1996 (EFT nr. C 65 af 4. 3. 1996, s. 69), Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1. Forordningen er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 359 af 9. 12. 1992, s. 14.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 336 af 23. 12. 1994, s. 22.

- (5) i Uruguay-rundens aftale om oprindelsesregler⁽¹⁾ er det bestemt, at de kontraherende parter udsteder vurderinger af varers oprindelsesstatus til enhver person med en berettiget interesse;
- (6) visse varer er undergivet importafgifter, der er fastsat i ecu; for at hindre omlægninger af handelen bør omregningen til national valuta af disse afgiftsbeløb i ecu ske for kortere perioder;
- (7) i andre tilfælde, hvor der efter toldforskrifterne er fastsat beløb i ecu, viser det sig at være nødvendigt at indføre mere smidige regler for omregningen af de nævnte beløb til national valuta;
- (8) for at kunne forberede toldformaliteterne bør de erhvervsdrivende have mulighed for at besigtige varerne ikke blot i forbindelse med direkte indførsel, men også når en ekstern forsendelsesprocedure ophører;
- (9) ved Rådets afgørelse 93/329/EØF af 15. marts 1993 om indgåelse af konventionen om midlertidig indførsel og accept af tillæggene hertil⁽²⁾ godkendte Fællesskabet konventionen om midlertidig indførsel, som blev forhandlet i Toldsamarbejdsrådet og udfærdiget i Istanbul den 26. juni 1990; dermed kan ATA-carnetet også anvendes i henhold til denne konvention;
- (10) i forbindelse med proceduren for aktiv forædling — tilbagebetalingsordningen — bør muligheden for tilbagebetaling udvides til i visse tilfælde også at omfatte varer i uforandret stand; hvis der som led i ordningen er indrømmet godtgørelse af importafgifterne, bør det dog, i lighed med hvad der gælder under suspensionsordningen, være muligt at lade varerne overgå til fri omsætning på et senere tidspunkt, uden at der skal foreligge en særlig tilladelse;
- (11) det forekommer ikke nødvendigt, at der i alle tilfælde kræves meddelelse om genudførsel af varer, der tidligere er indført i Fællesskabets toldområde;
- (12) hvis fællesskabsforskrifterne hjemler fritagelse for import- eller eksportafgifter, bør denne fritagelse kunne anvendes i hvert enkelt tilfælde, uanset de betingelser, hvorunder skylden er opstået; konstateres det i en sådan situation, at de toldmæssige procedureregler ikke er overholdt, synes en anvendelse af den normale afgift ikke at være et egnet sanktionsmiddel;
- (13) de tilfælde, hvor der kan indrømmes udsættelse med hensyn til debitors forpligtelse til at betale afgifter, bør fastlægges mere præcist;
- (14) toldskyld bør ophøre, hver gang en toldangivelse erklæres ugyldig; sådanne tilfælde er ikke begrænset til de tilfælde, der er fastsat i EF-toldkodeksens artikel 66;
- (15) artikel 3, stk. 3, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90 af 17. september 1990 om fællesskabsforsendelse⁽³⁾ er blevet irrelevant;
- (16) Kommissionen har erklæret sig rede til hvert år at udgive en ajourført version af EF-toldkodeksen sammen med gennemførelsesbestemmelserne, således at kodeksen til stadighed er praktisk at anvende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2913/92 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

— femte led affattes således:

»— Den Franske Republiks område, med undtagelse af de oversøiske territorier og Saint-Pierre og Miquelon samt Mayotte«

— trettende led affattes således:

»— Republikken Finlands område«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Fyrstendømmet Monacos område, således som det er fastlagt i den toldkonvention, der blev undertegnet i Paris den 18. maj 1963 (Journal Officiel de la République Française af 27. september 1963, side 8679), anses i overensstemmelse med den konvention, der gælder

⁽¹⁾ EFT nr. L 336 af 23. 12. 1984, s. 144.

⁽²⁾ EFT nr. L 130 af 27. 5. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 262 af 26. 9. 1990, s. 1.

for det, som hørende til Fællesskabets toldområde, uanset at det er beliggende uden for Den Franske Republiks område.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 5, sidste sætningsled, affattes således:

»dette udtryk omfatter bl. a. en bindende oplysning i henhold til artikel 12.«

b) Nr. 7, første led, affattes således:

«— fuldt ud er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde på de i artikel 23 omhandlede betingelser, uden at der i dem indgår varer, som er indført fra lande eller områder, der ikke udgør en del af Fællesskabets toldområde. Varer, der er fremstillet af varer, som er henført under en suspensionsprocedure, anses ikke for at have status som fællesskabsvarer i de tilfælde med særlig økonomisk betydning, der er fastsat efter udvalgsproceduren«.

c) I nr. 10, andet led, udgår ordene »landbrugsafgifter og andre«.

d) I nr. 11, andet led, udgår ordene »landbrugsafgifter og andre«.

3) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Toldmyndighederne meddeler bindende tariferingsoplysninger eller bindende oprindelsesoplysninger efter skriftlig anmodning og efter regler, der fastsættes efter udvalgsproceduren.

2. Bindende tariferingsoplysninger eller bindende oprindelsesoplysninger forpligter kun toldmyndighederne over for modtageren, for så vidt angår tarifieringen af en vare eller bestemmelsen af en vares oprindelsesstatus.

Bindende tariferingsoplysninger eller bindende oprindelsesoplysninger forpligter kun toldmyndighederne for varer, for hvilke toldformaliteterne opfyldes efter tidspunktet for meddelelsen af oplysningerne.

Med hensyn til oprindelse anvendes formaliteterne for anvendelse af artikel 22 og 27.

3. Modtageren skal kunne godtgøre, at der på alle måder er overensstemmelse:

— for så vidt angår en tariferingsoplysning: mellem den angivne vare og den i oplysningen beskrevne vare

— for så vidt angår en oprindelsesoplysning: mellem på den ene side den pågældende vare og de omstændigheder, der er bestemmende for opnåelsen af oprindelsesstatus, og på den anden side de varer og de omstændigheder, der er beskrevet i oplysningen.

4. En bindende tariferingsoplysning er gyldig i seks år og en bindende oprindelsesoplysning i tre år regnet fra meddelelsen. Uanset artikel 8 annulleres de, hvis de bygger på urigtige eller ufuldstændige oplysninger fra ansøgeren.

5. Bindende oplysninger ophører med at være gyldige efter følgende regler:

a) En tariferingsoplysning ophører med at være gyldig, når den:

i) efter vedtagelsen af en forordning ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte retsregler

ii) ikke længere er forenelig med fortolkningen af en af de i artikel 20, stk. 6, omhandlede nomenklaturer:

— på fællesskabsplan ved en ændring af de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur eller ved en dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol, eller

— på internationalt plan ved en tariferingsudtalelse eller ved en ændring af de forklarende bemærkninger til nomenklaturen i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem, der er vedtaget af Verdenstoldorganisationen, som blev oprettet i 1952 under navnet »Toldsamarbejdsrådet«

iii) tilbagekaldes eller ændres i overensstemmelse med artikel 9, forudsat at denne tilbagekaldelse eller ændring meddeles modtageren.

Den dato, på hvilken den bindende oplysning ophører med at være gyldig i de i nr. i) og ii) omhandlede tilfælde, er datoen for offentliggørelsen af de nævnte foranstaltninger eller, for så vidt angår internationale foranstaltninger, datoen for offentliggørelsen af en meddelelse fra Kommissionen i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

b) En oprindelsesoplysning ophører med at være gyldig, når den:

i) efter vedtagelsen af en forordning eller af en aftale indgået af Fællesskabet ikke er i

overensstemmelse med de således fastsatte retsregler

ii) ikke længere er forenelig:

— på fællesskabsplan med de forklarende bemærkninger og de udtalelser, der er vedtaget til fortolkning af bestemmelserne, eller med en dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol

— på internationalt plan med den aftale om oprindelsesregler, der er udarbejdet af Verdenshandelsorganisationen (WTO), eller med de forklarende bemærkninger eller udtalelser om oprindelse, der er vedtaget til fortolkning af denne aftale

iii) tilbagekaldes eller ændres i overensstemmelse med artikel 9, forudsat at det på forhånd meddeles modtageren.

Den dato, på hvilken den bindende oplysning ophører med at være gyldig i de i nr. i) og ii) omhandlede tilfælde, er den dato, der angives ved offentliggørelsen af de ovennævnte foranstaltninger, eller, hvad angår de internationale foranstaltninger, den dato, som er angivet i meddelelsen fra Kommissionen i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

6. Modtageren af en bindende oplysning, der i henhold til stk. 5, litra a), nr. ii) eller iii), eller litra b), nr. ii) eller iii), ophører med at være gyldig, kan fortsat anvende den i en periode på seks måneder efter tidspunktet for denne offentliggørelse eller meddelelse, når han på grundlag af den bindende oplysning før vedtagelsen af de pågældende foranstaltninger gennem en bindende og endelig kontrakt har forpligtet sig til køb eller salg af den pågældende vare. Er der tale om produkter, for hvilke der ved opfyldelsen af toldformaliteterne forelægges import- eller eksportlicenser eller forudfastsættelsesattester, træder gyldighedsperioden for den pågældende licens eller attest dog i stedet for perioden på seks måneder.

I de i stk. 5, litra a), nr. i), og litra b), nr. i), nævnte tilfælde kan der i forordningen eller aftalen fastsættes en frist, inden for hvilken første afsnit finder anvendelse.

7. Anvendelse på de i stk. 6 fastsatte betingelser af tariferingen eller oprindelsesbestemmelsen i den bindende oplysning gælder kun ved:

— fastlæggelse af import- eller eksportafgifter

— beregning af eksportrestitutioner og af alle andre beløb, der ydes ved indførsel eller udførsel inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

— anvendelse af import- eller eksportlicenser eller forudfastsættelsesattester, som fremlægges ved opfyldelse af formaliteterne med henblik på antagelsen af toldangivelsen vedrørende den pågældende vare, for så vidt disse licenser eller attester er udstedt på grundlag af ovennævnte oplysning.

Efter proceduren i artikel 38 i Rådets forordning 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (*) og i de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger vedrørende de fælles markedsordninger kan der endvidere i særlige tilfælde, hvor der er risiko for forstyrrelse af ordningerne under den fælles landbrugspolitik, træffes afgørelse om fravigelse af stk. 6.

(*) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66, specialudgave 1965-1966, s. 193. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94 (EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105).«

4) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Den modværdi i national valuta af ecu, der skal anvendes ved bestemmelse af varers tarifering og fastlæggelse af importafgifter, fastsættes en gang om måneden. De kurser, der anvendes ved denne omregning, er dem, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den næstsidste arbejdsdag i måneden. Disse kurser anvendes i hele den følgende måned.

Hvis den kurs, der anvendes ved månedens begyndelse, afviger mere end 5 % fra den kurs, der offentliggøres den næstsidste arbejdsdag inden den 15. i samme måned, anvendes sidstnævnte kurs fra den 15. og indtil den pågældende måneds udgang.

2. Den modværdi i national valuta af ecu, der skal anvendes som led i toldforskrifterne i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes en gang om året. De kurser, der anvendes ved denne omregning, er dem, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den første arbejdsdag i oktober, med virkning fra den 1. januar det følgende

år. Hvis denne kurs ikke foreligger for en given valuta, anvendes som omregningskurs for den pågældende valuta kursen på den dag, for hvilken der senest er offentliggjort en kurs i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Toldmyndighederne kan — opad eller nedad — afrunde det beløb, der fremkommer ved omregning til deres nationale valuta af et beløb fastsat i ecu, når det anvendes til andre formål end bestemmelse af varers tarifiering eller fastlæggelse af import- eller eksportafgifter.

Beløbet må efter afrunding højst afvige fra det oprindelige beløb med 5 %.

Toldmyndighederne kan opretholde en uændret modværdi i national valuta af et beløb fastsat i ecu, hvis omregning af dette beløb ved den årlige tilpasning i henhold til stk. 2, inden ovennævnte afrunding foretages, fører til en ændring af den i national valuta udtrykte modværdi på mindre end 5 % eller til en lavere modværdi.«

5) I artikel 20, stk. 3, litra c), andet led, udgår ordene »landbrugsafgifter og andre«.

6) I artikel 31, stk. 1, foretages følgende ændringer:

I første og andet led tilføjes »fra 1994« efter udenrigshandel.

7) I artikel 55 ændres »artikel 43 til 53« til »artikel 42-53«.

8) I artikel 83, litra a), udgår »i henhold til artikel 66«.

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 87a

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, nr. 7, første led, andet punktum, anses alle varer og produkter, der er fremstillet af en vare, som er henført under en suspensionsprocedure, for at være henført under den samme procedure.«

10) I artikel 91, stk. 2, litra c), udgår »(ATA-konventionen)«.

11) Artikel 112, stk. 3, affattes således:

»3. Hvis indførselsvaren overgår til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 76, stk. 1, litra c), er den art, toldværdi og mængde, der skal tages i betragtning i henhold til artikel 214, de samme som dem, der anvendes ved varens henførsel under toldoplagsproceduren.

Første afsnit finder anvendelse under forudsætning af, at disse beskatningselementer blev konstateret eller godkendt ved henførslen under proceduren, medmindre den pågældende anmoder om, at de anvendes på tidspunktet for toldskyldens opståen.

Første afsnit anvendes, uden at det berører en efterfølgende kontrol som omhandlet i artikel 78.«

12) I artikel 124, stk. 1, tredje led, ændres »landbrugsafgifter eller andre afgifter« til »en afgift«.

13) I artikel 128 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Bevillingshaveren kan anmode om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, for så vidt han over for toldmyndighederne på tilfredsstillende måde godtgør, at indførselsvarer, som er overgået til fri omsætning under tilbagebetalingsordningen, i form af forædlingsprodukter eller varer i uforandret stand

— er blevet udført

— med henblik på senere genudførelse er blevet henført under forsendelsesproceduren, toldoplagsproceduren, proceduren for midlertidig indførsel eller proceduren for aktiv forædling — suspensionsordningen — eller er anbragt i frizone eller på frilager

og at alle betingelser for anvendelse af proceduren i øvrigt er opfyldt.

2. Med henblik på angivelse til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse som omhandlet i stk. 1, andet led, anses forædlingsprodukter og varer i uforandret stand for at have status som ikke-fællesskabsvarer.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvis forædlingsprodukter eller varer i uforandret stand, der er henført under en toldprocedure eller anbragt i frizone eller på frilager efter bestemmelserne i stk. 1, overgår til fri omsætning, anses det importafgiftsbeløb, der er indrømmet godtgørelse af eller fritagelse for, for at udgøre toldskyldsbetøbet, jf. dog artikel 122, litra b).«

14) I artikel 163, stk. 2, litra c), udgår »(ATA-konventionen)«.

15) Artikel 182, stk. 3, første punktum, affattes således:

»3. Med undtagelse af de tilfælde, der er fastsat efter udvalgsproceduren, skal genudførelse eller tilintetgørelse på forhånd anmeldes til toldmyndighederne.«

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 212a

Når toldforskrifterne hjemler fritagelse for import- eller eksportafgifter i medfør af artikel 184–187, finder denne fritagelse også anvendelse i de øvrige tilfælde, hvor der opstår toldskyld i henhold til artikel 202–205, 210 eller 211, forudsat at der hverken er mistanke om svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed, og at det godtgøres, at de øvrige betingelser for anvendelse af fritagelsen er opfyldt.«

17) Artikel 217, stk. 1, andet afsnit, litra b), affattes således:

»b) når det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb er større end det beløb, der er fastsat på grundlag af en bindende oplysning.«

18) Artikel 222, stk. 2, affattes således:

»2. Det kan efter udvalgsproceduren fastsættes, i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser der indrømmes udsættelse med hensyn til debitors forpligtelse til at betale afgifterne:

— når der indgives en ansøgning om fritagelse for afgifter i henhold til artikel 236, 238 eller 239, eller

— når en vare beslaglægges med henblik på senere konfiskation i henhold til artikel 233, litra c), andet led, eller litra d).«

19) I artikel 233, stk. 1, litra c), første led, udgår »efter artikel 66«.

20) I artikel 251, stk. 1, seksogtyvende led, udgår »med undtagelse af artikel 3, stk. 3, litra b)«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i . . . , den . . .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen fremsendte ved skrivelse af 18. juli 1995 et forslag til forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks; forslaget var baseret på traktatens artikel 28, 100 A og 113.

Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse under mødeperioden den 12.-16. februar 1996. Kommissionen fremsendte ved skrivelse af 10. maj 1996 et ændret forslag på baggrund af denne udtalelse.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 27. marts 1996.

Rådet fastlagde den 28. maj 1996 sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅL

Formålet med Kommissionens forslag er at gøre gennemførelsen af Fællesskabets toldinstrumenter mere effektiv ved at tage hensyn til de erfaringer, der er indhentet, siden EF-toldkodeksen trådte i kraft den 1. januar 1994. Forslaget omfatter ligeledes gennemførelsen af visse resultater af Uruguay-runden med hensyn til oprindelsesregler samt tilpasninger med henblik på at lette visse formaliteter og afhjælpe en række mangler, der i mellemtiden har vist sig i kodeksen.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Generel bemærkning

Resultatet af drøftelserne i Rådet er i det væsentlige, at den tekst, som Kommissionen har foreslået, kan vedtages næsten uændret; de ændringer, der er foretaget, fremgår af det følgende.

Betragtningerne

Den sidste betragtning i den fælles holdning vedrørende den årlige ajourføring af kodeksen svarer til Parlamentets ændringsforslag nr. 2. Man har dog foretrukket at lade denne idé komme til udtryk i en betragtning, der afspejler en hensigtserklæring fra Kommissionen på området.

Den sidste betragtning i Kommissionens forslag er udgået i forbindelse med udeladelsen af artikel 2 i Kommissionens forslag (jf. begrundelsens sidste punkt).

Artiklerne i forslaget

Artikel 1

Nr. 2 vedrørende artikel 4

Rådet har ikke fulgt Kommissionens forslag, ifølge hvilket alle varer, der er fremstillet af varer under en suspensionsprocedure, skal betragtes som ikke-fællesskabsvarer. Da det kun i visse tilfælde kan dreje sig om varer af stor økonomisk betydning, foretrækker Rådet at

overlade det til Toldkodeksudvalget at fastlægge de tilfælde, hvor disse afledte produkter kan anses for at have status som ikke-fællesskabsvarer.

Nr. 3 vedrørende artikel 12

De ændringer, der er foretaget i stk. 2 i den nye artikel 12, er udelukkende af redaktionel art og skal blot gøre teksten klarere.

Nr. 9 vedrørende artikel 87a

Indledningen til denne artikel er ændret i overensstemmelse med den løsning, der er valgt i artikel 4, nr. 7, første led.

Nr. 16 vedrørende artikel 212a

Denne artikel er

- dels udvidet, således at den ikke kun omfatter fritagelser, men alle begunstigede transaktioner i henhold til toldkodeksens artikel 184–187
- dels ledsaget af visse betingelser, således at fritagelsen kun finder anvendelse, forudsat at der hverken er mistanke om svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed.

Rådet mener, at denne mere afvejede formulering svarer til indholdet af Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 1.

Nr. 18 vedrørende artikel 220, stk. 1

Rådet har ikke fulgt Kommissionens forslag om at indsætte et nyt afsnit i artikel 220, stk. 1. Rådet er fuldstændig klar over de problemer, som uregelmæssigheder i gennemførelsen af visse præferenceaftaler skaber for en effektiv iværksættelse af reglerne for efteropkrævning af toldskylden. Det er imidlertid af den opfattelse, at Kommissionens forslag næppe vil kunne løse disse problemer, og at det derfor er nødvendigt at foretage en indgående undersøgelse med henblik på at finde en samlet løsning.

Af den grund har Rådet samtidig med den fælles holdning vedtaget en afgørelse om efteropkrævning af toldskyld, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven . . . , og hvori Kommissionen opfordres til at foretage en sådan undersøgelse og fremsætte passende forslag inden den 31. december 1996.

Rådet har således peget på flere muligheder, der enten står alene eller hænger sammen indbyrdes, med henblik på at løse disse problemer; det drejer sig

- dels om kortsigtede foranstaltninger såsom at opstille kriterierne for i overensstemmelse med Toldkodeksudvalgets procedure at træffe en eventuel beslutning om ikke at opkræve afgifter (artikel 220 i toldkodeksen) eller om godtgørelse af eller fritagelse for afgifter (artikel 239), samt eventuelt at oprette et varslingsystem for virksomhederne i tilfælde af mistanke om gyldigheden af de dokumenter, der fremlægges som støtte for ansøgninger om anvendelse af præferencesatser
- dels om langsigtede foranstaltninger såsom at undersøge mulighederne for i Fællesskabets fremtidige præferenceordninger at medtage bestemmelser, der kan sikre en korrekt gennemførelse af aftalerne og fjerne årsagerne til de problemer, som har forhindret visse af de nuværende præferenceordninger i at fungere tilfredsstillende.

Rådet har anmodet Kommissionen om at tage særligt hensyn til disse elementer, når den udarbejder sine forslag.

Artikel 2

Rådet har fundet det hensigtsmæssigt at udskyde forordningens ikrafttrædelsesdato til den 1. januar 1997, da den dato, som Kommissionen har foreslået, ikke længere er realistisk.

Tidligere artikel 2 som foreslået af Kommissionen

Denne artikel udgår. Rådet mener nemlig ikke, at artikel 2-5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 vedrørende afskaffelse af kontrol af bagage tilhørende personer, der foretager en rejse inden for Fællesskabet, har nogen forbindelse med EF-toldkodeksen. Rådet finder således ikke, at det ud fra et lovgivningsmæssigt synspunkt er hensigtsmæssigt i den samme retsakt at medtage bestemmelser, der vedrører vidt forskellige områder, og mener, at den ændring, som Kommissionen har foreslået, derfor bør gøres til genstand for en separat retsakt.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 37/96

fastlagt af Rådet den 18. juni 1996

med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv 96/.../EF af ... om udstyr på skibe

(96/C 248/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Inden for rammerne af den fælles transportpolitik må der fastsættes yderligere foranstaltninger for at garantere sikkerheden inden for maritim transport;
- (2) Fællesskabet er stærkt foruroliget over ulykkerne til søs, særlig de ulykker, der medfører tab af menneskeliv og forurening af medlemsstaternes have og kyster;
- (3) risikoen for skibsuheld kan reduceres effektivt gennem fælles standarder, der sikrer et højt sikkerhedsniveau for det udstyr, der findes om bord på skibe; prøvningsstandarder og prøvningsmetoder kan i høj grad få betydning for udstyrets fremtidige funktion;
- (4) internationale konventioner kræver, at flagstater sikrer, at udstyr om bord på skibe opfylder visse sikkerhedskrav, og udsteder relevante certifikater; de internationale standardiseringsorganer og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) har med henblik herpå udarbejdet prøvningsstandarder for visse typer udstyr til skibe; de nationale prøvningsstandarder til gennemførelse af de internationale standarder overlader et vist skøn til de certifikatud-

stedende myndigheder, der selv har forskellige kvalifikationer og forskellig erfaring; dette medfører, at der er varierende sikkerhed for produkter, som de kompetente nationale myndigheder har certificeret som værende i overensstemmelse med de relevante internationale sikkerhedsstandarder, og at medlemsstaterne er meget tilbageholdende med uden yderligere kontrol at acceptere udstyr, der er godkendt i andre medlemsstater, om bord på skibe, der fører deres flag;

- (5) der må fastsættes fælles bestemmelser for at fjerne forskelle ved gennemførelsen af internationale standarder; disse fælles bestemmelser vil medføre eliminering af unødvendige omkostninger og administrative procedurer i forbindelse med godkendelse af udstyr, forbedring af EF-skibsfartens driftsforhold og konkurrenceevne og fjernelse af tekniske handelshindringer ved hjælp af anbringelse af overensstemmelsesmærket;
- (6) Rådet tilskyndede i sin resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs ⁽⁴⁾ Kommissionen til at forelægge forslag med henblik på harmonisering af gennemførelsen af IMO-standarder og godkendelsesprocedurerne for udstyr på skibe;
- (7) en indsats på fællesskabsniveau er den eneste mulige måde at opnå en sådan harmonisering på, da medlemsstater, der handler uafhængigt eller gennem internationale organisationer, ikke kan etablere det samme sikkerhedsniveau for udstyr;
- (8) et rådsdirektiv er det korrekte juridiske instrument, da det giver medlemsstaterne en ramme for ensartet og obligatorisk anvendelse af de internationale prøvningsstandarder;

⁽¹⁾ EFT nr. C 218 af 23. 8. 1995, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 97 af 1. 4. 1996, s. 22.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29. november 1995 (EFT nr. C 339 af 18. 12. 1995, s. 21), Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 271 af 7. 10. 1993, s. 1.

- (9) der bør først og fremmest vedtages bestemmelser om udstyr, som i henhold til de vigtigste internationale konventioner obligatorisk skal være om bord og godkendes af de nationale myndigheder i henhold til sikkerhedsstandarder, der er fastsat i internationale konventioner eller resolutioner;
- (10) en række forskellige direktiver sikrer fri bevægelighed for visse produkter, som bl. a. kan anvendes som udstyr om bord på skibe, men omfatter ikke regler for medlemsstaternes certificering af udstyr i henhold til de relevante internationale konventioner; derfor bør udstyr, der skal anbringes om bord på skibe, udelukkende omfattes af nye fælles bestemmelser;
- (11) radiokommunikationsudstyr skal på grund af dets særlige karakter overholde bestemmelserne i såvel dette direktiv som andre fællesskabsdirektiver;
- (12) der skal fastlægges nye prøvningsstandarder, helst på internationalt niveau, for udstyr, som der ikke allerede er fastsat sådanne standarder for, eller for hvilket standarderne ikke er tilstrækkelig detaljerede;
- (13) medlemsstaterne skal sikre, at de bemyndigede organer, der vurderer, om udstyret er i overensstemmelse med prøvningsstandarderne, er uafhængige, effektive og har faglig kompetence til at udføre deres opgaver;
- (14) overholdelse af internationale prøvningsstandarder bevises bedst ved den procedure for overensstemmelsesvurdering, som er fastsat i Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkningen«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering ⁽¹⁾;
- (15) intet i dette direktiv begrænser den ret, de internationale konventioner giver en flagstats myndigheder til at foretage driftsmæssige funktionsprøvninger om bord på skibe, som de har udstedt et sikkerhedscertifikat for, forudsat at sådanne prøvninger ikke gentager overensstemmelsesvurderingsprocedurerne;
- (16) udstyr, der er omfattet af dette direktiv, bør generelt være forsynet med et mærke, som viser, at det er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv;
- (17) medlemsstaterne kan i visse tilfælde træffe midlertidige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde brug af udstyr med overensstemmelsesmærke;
- (18) brug af udstyr uden overensstemmelsesmærke kan tillades under helt specielle omstændigheder;
- (19) der skal ved ændring af dette direktiv anvendes en forenklet procedure med et forskriftsudvalg —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at øge sikkerheden til søs og forebygge forurening af havene ved hjælp af ensartet anvendelse af de relevante internationale instrumenter vedrørende udstyr, der er opført i bilag A, og som anbringes om bord på skibe, og for hvilket der udstedes sikkerhedscertifikater af medlemsstaterne eller på deres vegne i henhold til internationale konventioner, og at sikre fri bevægelighed for sådant udstyr i hele Fællesskabet.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »procedurer for overensstemmelsesvurdering«: procedurerne i henhold til dette direktivs artikel 10 og bilag B
- b) »udstyr«: det i bilag A.1 og A.2 opførte udstyr, som skal anbringes om bord på et skib med henblik på brug for at overholde internationale instrumenter, eller som frivilligt anbringes om bord med henblik på brug, og som skal godkendes af flagstatens myndigheder i henhold til internationale instrumenter
- c) »radiokommunikationsudstyr«: det udstyr, der kræves i kapitel IV i SOLAS 1974-konventionen, som ændret i 1988 under hensyn til det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS), samt det tovejs-VHF-telefonapparat, der kræves i bestemmelse III/6.2.1 i samme konvention
- d) »internationale konventioner«:

— den internationale konvention af 1966 om lastelinjer (LL66)

⁽¹⁾ EFT nr. L 220 af 30. 8. 1993, s. 23.

- konventionen af 1972 om internationale bestemmelser til forebyggelse af sammenstød på havet (COLREG)
 - den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL), og
 - den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS)
- samt protokoller og ændringer til disse konventioner, som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv
- e) »internationale instrumenter«: de relevante internationale konventioner og de relevante resolutioner og cirkulærer fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) samt de relevante internationale prøvningsstandarder
- f) »mærke«: det symbol, der er omhandlet i artikel 11 og vist i bilag D
- g) »bemyndiget organ«: et organ, der er udpeget af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 9
- h) »anbragt om bord«: monteret eller anbragt om bord på et skib
- i) »sikkerhedscertifikater«: certifikater, som medlemsstaterne udsteder eller lader udstede i henhold til internationale konventioner
- j) »skib«: et skib, der falder ind under internationale konventioner, dog med undtagelse af krigsskibe
- k) »EF-skib«: et skib, for hvilket medlemsstaterne udsteder eller lader udstede sikkerhedscertifikater i henhold til internationale konventioner. Denne definition omfatter ikke tilfælde, hvor en medlemsstats myndigheder udsteder et certifikat for et skib efter anmodning fra myndighederne i et tredjeland
- l) »nyt skib«: et skib, hvis køl er lagt, eller hvis bygning er på et lignende stadium på datoen for dette direktivs ikrafttrædelse. I forbindelse med denne definition betyder et lignende stadium det stadium, på hvilket:
- i) bygning, der kan identificeres med et bestemt skib, påbegyndes, og
 - ii) montage af dette skib er påbegyndt omfattende mindst 50 tons eller 1 % af den skønnede masse af alt strukturelt materiale, alt efter hvilken af disse to størrelser, der er den mindste
- m) »eksisterende skib«: et skib, som ikke er et nyt skib
- n) »prøvningsstandarder«: de standarder, der er fastsat af
- Den Internationale Søfartsorganisation (IMO)
 - Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO)
 - Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC)
 - Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN)
 - Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec), og
 - Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI)
- som er gældende på datoen for vedtagelsen af dette direktiv, og som i henhold til de relevante internationale konventioner og de relevante resolutioner og cirkulærer fra IMO er fastsat med henblik på at definere prøvningsmetoderne og prøvningsresultaterne, dog udelukkende de standarder, som er nævnt i bilag A
- o) »typegodkendelse«: evalueringsprocedurerne for udstyr, der er produceret i henhold til de relevante prøvningsstandarder, og udstedelse af den relevante typegodkendelsesattest.

Artikel 3

1. Dette direktiv gælder for udstyr til brug om bord:

- a) et nyt EF-skib, uanset om skibet befinder sig i Fællesskabet på bygningstidspunktet
- b) på et eksisterende EF-skib
 - som ikke tidligere havde sådant udstyr om bord, eller
 - når udstyr, der befandt sig om bord på skibet, udskiftes, undtagen hvis internationale konventioner tillader andet

uanset om skibet befinder sig i Fællesskabet på det tidspunkt, hvor udstyret anbringes om bord.

2. Dette direktiv gælder ikke for udstyr, som på datoen for dette direktivs ikrafttrædelse allerede var anbragt om bord på skibet.

3. Med henblik på fri bevægelighed er det alene dette direktivs bestemmelser, der gælder for det i stk. 1 nævnte udstyr, selv om det kan falde ind under andre direktiver, særlig Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse

⁽¹⁾ EFT nr. L 139 af 23. 5. 1989, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT nr. L 220 af 31. 8. 1993, s. 1).

af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værne-midler ⁽¹⁾. Denne bestemmelse gælder ikke for radiokommunikationsudstyr.

Artikel 4

Hver medlemsstat eller de organisationer, der handler på dens vegne, skal, når de udsteder eller fornyer de relevante sikkerhedscertifikater, sikre, at udstyr om bord på EF-skibe, for hvilke de udsteder sikkerhedscertifikater, opfylder kravene i dette direktiv.

Artikel 5

1. Udstyr, der er opført i bilag A.1, og som er anbragt om bord på et EF-skib på eller efter den i artikel 20, stk. 1, andet afsnit, nævnte dato, skal opfylde de relevante krav i de i bilag A nævnte internationale instrumenter.

2. Udstyrets overensstemmelse med de relevante krav i de internationale konventioner og Den Internationale Søfartsorganisations relevante resolutioner og cirkulærer bevises udelukkende i henhold til de relevante prøvningsstandarder og overensstemmelsesvurderingsprocedurerne i bilag A.1. For numre i bilag A.1, hvor der er angivet både IEC- og ETSI-prøvningsstandarder, er disse standarder alternativer, og fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant kan bestemme, hvilken af dem der skal bruges.

3. Udstyr, der er opført i bilag A.1, og som er produceret inden den i stk. 1 anførte dato, kan i en periode på to år regnet fra nævnte dato også markedsføres og anbringes om bord på et EF-skib, hvis certifikater er udstedt af en medlemsstat eller på dennes vegne i henhold til internationale konventioner, såfremt dette udstyr er fremstillet i henhold til de procedurer for typegodkendelse, der var gældende på denne medlemsstats område inden datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne må ikke forbyde markedsføring eller anbringelse om bord på et EF-skib af eller nægte at udstede eller forny sikkerhedscertifikater for udstyr, der

er opført i bilag A.1, og som er forsynet med mærket eller på anden vis opfylder dette direktivs bestemmelser.

2. Den kompetente myndighed skal have udstedt en radiolicens i overensstemmelse med bestemmelserne i de internationale radioforskrifter, inden det relevante sikkerhedscertifikat udstedes.

Artikel 7

1. Efter datoen for dette direktivs ikrafttrædelse skal Fællesskabet indsende en anmodning til IMO eller efter omstændighederne til de europæiske standardiseringsorganisationer med henblik på at fastsætte standarder, herunder detaljerede prøvningsstandarder, for det udstyr, der er opført i bilag A.2.

2. De anmodninger, der er nævnt i stk. 1, fremsættes:

— af Rådets formandskab og af Kommissionen, når de indgives til IMO

— af Kommissionen, i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽²⁾, når de indgives til de europæiske standardiseringsorganisationer. Kommissionens mandater skal tage sigte på at udvikle internationale standarder gennem procedurer for samarbejde mellem de europæiske organer og de tilsvarende internationale organer.

3. Medlemsstaterne skal gøre deres yderste for at sikre, at de internationale organisationer, herunder IMO, hurtigt iværksætter udarbejdelsen af disse standarder.

4. Kommissionen kontrollerer regelmæssigt udarbejdelsen af prøvningsstandarderne.

5. Vedtager de internationale organisationer, herunder IMO, ikke eller afslår de at vedtage de relevante prøvningsstandarder for et bestemt stykke udstyr inden for en rimelig frist, kan der efter proceduren i artikel 18 vedtages standarder, der er baseret på de europæiske standardiseringsorganisationers arbejde.

6. Når de i stk. 1 eller 5 nævnte prøvningsstandarder vedtages eller træder i kraft, alt efter omstændighederne, for et bestemt stykke udstyr, kan dette udstyr overføres fra bilag A.2 til bilag A.1 efter proceduren i artikel 18, og bestemmelserne i artikel 5 gælder fra datoen for overførslen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 399 af 30. 12. 1989, s. 18. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/95/EØF (EFT nr. L 276 af 9. 11. 1993, s. 11).

⁽²⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

Artikel 8

1. Et nyt skib, som, uanset hvilket flag det fører, ikke er registreret i en medlemsstat, men skal overføres til en medlemsstats register, skal ved overførslen inspiceres af den modtagende medlemsstat med henblik på kontrol af, at udstyrets faktiske beskaffenhed er i overensstemmelse med skibets sikkerhedscertifikater og enten opfylder bestemmelserne i dette direktiv og bærer mærket eller, til medlemsstatens myndigheders tilfredshed, svarer til udstyr, der er typegodkendt i henhold til dette direktiv.

2. Udstyr, som ikke bærer mærket, eller som myndighederne ikke finder er tilsvarende, skal udskiftes.

3. For udstyr, som i henhold til denne artikel anses for at være tilsvarende, udsteder medlemsstaten et certifikat, der altid skal ledsage det, og som indeholder flagmedlemsstatens tilladelse til, at udstyret anbringes om bord på skibet, samt alle restriktioner eller bestemmelser vedrørende brugen af det.

4. For radiokommunikationsudstyr skal flagstatens myndigheder kræve, at det ikke på urimelig måde har konsekvenser for kravene med hensyn til radiofrekvensspektrret.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om, hvilke bemyndigede organer de har udpeget til at udføre de i artikel 10 nævnte procedurer, hvilke specifikke opgaver disse bemyndigede organer er udpeget til at udføre, og hvilke identifikationsnumre Kommissionen forud har tildelt dem. Organisationerne skal sende den medlemsstat, som har til hensigt at bemyndige dem, fuldstændige oplysninger om og bevis for opfyldelse af kriterierne i bilag C.

2. Hver medlemsstat skal mindst hvert andet år lade myndighederne eller et upartisk eksternt organ, der er udpeget af myndighederne, gennemføre en kontrol af de opgaver, som de bemyndigede organer udfører på dens vegne. Kontrollen skal sikre, at det bemyndigede organ fortsat opfylder kriterierne i bilag C.

3. En medlemsstat, som har udpeget et bemyndiget organ, skal annullere denne udpegelse, hvis den konstaterer, at dette bemyndigede organ ikke længere opfylder kriterierne i bilag C. Den skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 10

1. Overensstemmelsesvurderingsproceduren, som er beskrevet i bilag B, omfatter:

- i) EF-typeafprøvning (modul B), hvorefter der for alt udstyr, alt efter hvilken af de i bilag A.1 nævnte muligheder fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant vælger, inden det markedsføres, skal udstedes enten:
 - a) en EF-typeoverensstemmelseserklæring (modul C)
 - b) en EF-typeoverensstemmelseserklæring (kvalitetssikring af produktionen) (modul D)
 - c) en EF-typeoverensstemmelseserklæring (kvalitetssikring af produkterne) (modul E), eller
 - d) en EF-typeoverensstemmelseserklæring (produktverifikation) (modul F)eller
- ii) fuld EF-kvalitetssikring (modul H).

2. Typeoverensstemmelseserklæringen skal være skriftlig og skal indeholde de i bilag B specificerede oplysninger.

3. I tilfælde, hvor udstyret er produceret individuelt eller i begrænset antal og ikke er serie- eller masseproduceret, kan EF-enhedsverifikation (modul G) anvendes som procedure for overensstemmelsesvurdering.

4. Kommissionen opbevarer en ajourført liste over godkendt udstyr og ansøgninger, der er inddraget eller afslået, og stiller den til rådighed for de berørte parter.

Artikel 11

1. På udstyr i bilag A.1, der er i overensstemmelse med de relevante internationale instrumenter, og som er produceret i henhold til procedurerne for overensstemmelsesvurdering, anbringes mærket af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant.

2. Mærket følges af identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, som har udført overensstemmelsesvurderingsproceduren, hvis dette organ har været involveret i produktionskontrollfasen, samt af de sidste to cifre i årstallet for det år, hvor mærket blev anbragt. Det bemyndigede organs identifikationsnummer anbringes på organets ansvar, enten af organet selv eller af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant.

3. Mærkets udformning er vist i bilag D.

4. Mærket anbringes på udstyret eller på dets dataskilt på en sådan måde, at det er synligt, læseligt og uudsletteligt i den periode, udstyret forventes at være i brug. Hvis dette ikke er muligt eller rimeligt på grund af udstyrets art, skal mærket anbringes på produktets emballage, på en etiket eller på en folder.

5. Det er ikke tilladt at anbringe mærker eller påskrifter, som kan vildlede tredjemand med hensyn til betydningen eller den grafiske udformning af det i dette direktiv nævnte mærke.

6. Mærket anbringes ved produktionsfasens afslutning.

Artikel 12

1. Uanset bestemmelserne i artikel 6 kan hver medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der udføres stikprøver på udstyr med mærket, som findes på dens marked, men som endnu ikke er anbragt om bord på et skib, for at kontrollere, at det er i overensstemmelse med dette direktiv. Stikprøver, der ikke er fastsat i modulerne for overensstemmelsesvurdering i bilag B, udføres for medlemsstatens regning.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 6 kan myndighederne i det land, hvis flag EF-skibet fører, foretage evaluering af udstyr, der er installeret om bord, og som opfylder dette direktivs krav, hvis driftsmæssig funktionsprøvning om bord af sikkerhedsmæssige grunde og/eller med henblik på forebyggelse af forurening kræves i internationale instrumenter, og forudsat at den allerede udførte overensstemmelsesvurderingsprocedure ikke gentages. Flagstatens myndigheder kan kræve, at fabrikanten af udstyret, dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant eller den person, der har ansvaret for markedsføringen af udstyret i Fællesskabet, forelægger inspektions- eller prøvningsrapporterne.

Artikel 13

1. Konstaterer en medlemsstat ved inspektion eller på anden måde, at et stykke udstyr, som er omhandlet i bilag A.1, som er korrekt installeret og vedligeholdt og brugt som tilsigtet, selv om det bærer mærket, kan udgøre en risiko for besætningens, passagerernes, eller efter omstændighederne andre menneskers sundhed og/eller sikkerhed, eller at det skader havmiljøet, skal den træffe alle hensigtsmæssige foreløbige foranstaltninger for at fjerne dette udstyr fra markedet eller forbyde eller begrænse, at det markedsføres eller anbringes om bord på et skib, for hvilket den udsteder sikkerhedscertifikater. Medlemsstaten underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrundet sin beslutning,

herunder især om manglende overholdelse af dette direktiv skyldes:

- a) manglende overholdelse af bestemmelserne i artikel 5, stk. 1 og
- b) ukorrekt anvendelse af prøvningsstandarderne i artikel 5, stk. 1 og 2, eller
- c) at selve prøvningsstandarderne er utilstrækkelige.

2. Kommissionen indleder snarest muligt høring af parterne. Konstaterer Kommissionen efter sådanne høringer:

— at foranstaltningerne er berettigede, skal den straks underrette den initiativtagende medlemsstat og de øvrige medlemsstater herom; skyldes den i stk. 1 nævnte beslutning, at prøvningsstandarderne er utilstrækkelige, skal Kommissionen, hvis den medlemsstat, der har truffet beslutningen, opretholder denne, efter høring af parterne indbringe sagen for det i artikel 18 nævnte udvalg inden to måneder og Kommissionen skal indlede proceduren i artikel 18

— at foranstaltningerne er uberettigede, skal den straks underrette den initiativtagende medlemsstat samt fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant herom.

3. Hvis et stykke ureglementeret udstyr bærer mærket, skal den medlemsstat, der har retsmyndighed over den, der har anbragt mærket, træffe passende foranstaltninger; medlemsstaten underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne holdes underrettet om denne procedures udvikling og resultat.

Artikel 14

1. Uanset bestemmelser i artikel 5 kan flagstatens myndigheder under særlige omstændigheder i forbindelse med teknisk innovation tillade, at udstyr, der ikke opfylder procedurerne for overensstemmelsesvurdering, anbringes om bord på et EF-skib, hvis det ved prøvning eller på anden måde til flagstatens myndigheds tilfredshed er konstateret, at sådant udstyr er mindst lige så effektivt som udstyr, der opfylder procedurerne for overensstemmelsesvurdering.

Med hensyn til radiokommunikationsudstyr skal flagstatens myndigheder kræve, at udstyret ikke på urimelig måde har konsekvenser for kravene med hensyn til radiofrekvensspektrret.

2. Sådanne prøvningsprocedurer må ikke på nogen måde diskriminere mellem udstyr, der er produceret i flagmedlemsstaten, og udstyr, der er produceret i andre stater.

3. Udstyr, som er omfattet af denne artikel, forsynes af medlemsstaten med et certifikat, der skal følge det overalt, og som indeholder flagmedlemsstatens tilladelse til, at udstyret anbringes om bord på skibet, samt alle restriktioner eller bestemmelser vedrørende brugen af det.

4. Hvis en medlemsstat tillader anbringelse om bord på et EF-skib af udstyr, der er omfattet af denne artikel, skal medlemsstaten straks meddele Kommissionen og de øvrige medlemsstater de nærmere oplysninger i denne forbindelse samt rapporter om alle relevante prøvninger, vurderinger og procedurer for overensstemmelsesvurdering.

5. Udstyr, der er omhandlet i stk. 1, tilføjes i dette direktivs bilag A.2 efter proceduren i artikel 18.

6. Hvis et skib med udstyr om bord, der er omfattet af stk. 1, overføres til en anden medlemsstat, kan den modtagende flagmedlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger, der kan omfatte prøvninger og praktiske demonstrationer, for at sikre sig, at udstyret er mindst lige så effektivt som udstyr, der opfylder overensstemmelsesprocedurerne.

Artikel 15

1. Uanset bestemmelserne i artikel 5 kan en flagstats myndigheder med henblik på prøvning eller vurdering tillade anbringelse om bord på et EF-skib af udstyr, der ikke opfylder overensstemmelsesprocedurerne eller ikke er omfattet af artikel 14, men kun såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) udstyret skal forsynes med et certifikat, der skal følge det overalt, og som indeholder flagmedlemsstatens tilladelse til, at udstyret anbringes om bord på EF-skibet, samt alle restriktioner eller bestemmelser vedrørende brugen af det
- b) tilladelsen skal begrænses til en kort periode
- c) udstyret må ikke tillægges samme værdi som udstyr, der opfylder kravene i dette direktiv, og må ikke erstatte sådant udstyr, som skal forblive om bord på EF-skibet i driftsklar stand til øjeblikkelig anvendelse.

2. Flagstatens myndigheder skal kræve, at radiokommunikationsudstyr ikke ubehørigt berører radiofrekvensspektrets krav.

Artikel 16

1. Hvis udstyr skal udskiftes i en havn uden for Fællesskabet, og det under særlige omstændigheder, som skal begrundes behørigt over for flagstatens myndigheder, ikke er muligt at anbringe EF-typeafprøvet udstyr om bord inden for et rimeligt tidsrum, eller uden at det medfører urimelige forsinkelser eller omkostninger, kan andet udstyr anbringes om bord efter følgende procedure:

- a) Udstyret skal forsynes med dokumentation, som er udstedt af en anerkendt organisation, der svarer til et bemyndiget organ, hvis der er indgået en overenskomst om gensidig anerkendelse af sådanne organisationer mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland.
- b) Viser det sig umuligt at overholde stk. 1, litra a), kan udstyr, der er ledsaget af dokumentation, som er udstedt af en stat, der er medlem af IMO, og som er part i de relevante konventioner, og hvori det godtgøres, at udstyret er i overensstemmelse med de relevante IMO-krav, anbringes om bord med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Flagstatens myndigheder skal straks underrettes om, hvilken type udstyr det drejer sig om, med en nærmere beskrivelse af det.

3. Flagstatens myndigheder skal snarest muligt sikre, at det i stk. 1 nævnte udstyr samt dets prøvningsdokumentation opfylder de relevante krav i de internationale instrumenter og i dette direktiv.

4. Flagstatens myndigheder skal kræve, at radiokommunikationsudstyr ikke ubehørigt berører radiofrekvensspektrets krav.

Artikel 17

Dette direktiv kan ændres efter proceduren i artikel 18 med henblik på:

- at anvende senere ændringer af internationale instrumenter i forbindelse med dette direktiv
- at ajourføre bilag A både ved at tilføje nyt udstyr og ved at overføre udstyr fra bilag A.2 til bilag A.1 og omvendt
- at tilføje muligheden for at anvende modul B + C og modul H på udstyr, som er opført i bilag A.1
- at medtage andre standardiseringsorganisationer i definitionen af »prøvningsstandarder« i artikel 2.

Artikel 18

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12 i Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods ⁽¹⁾, efter proceduren i nærværende artikel.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på to måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 19

Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand med henblik på effektiv gennemførelse og håndhævelse af dette direktiv.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 1998 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 1999.

De i første afsnit nævnte love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i . . .

På Rådets vegne

Formand

(¹) EFT nr. L 247 af 5. 10. 1993, s. 19.

BILAG A

Bilag A.1: Udstyr med detaljerede prøvningsstandarder, som allerede findes i de internationale instrumenter ⁽¹⁾

UD OVER DE INTERNATIONALE PRØVNINGSSTANDARDER, SOM ER SPECIFIKT NÆVNT, INDEHOLDER DE RELEVANTE KONVENTIONSBESTEMMELSER EN RÆKKE BESTEMMELSER, SOM SKAL EFTERPRØVES VED TYPEAFPRØVNINGEN (TYPEGODKENDELSEN)

1. Redningsudstyr

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale prøvningsstandarder ⁽²⁾	Moduler til overensstemmelsesvurdering					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	Redningskranse	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.1,31	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		
2	Redningskranse med selv-tændende blus	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.1,31.2	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		
3	Redningskranse med selv-virkende røgsignaler	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.1,31.3	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		
4	Redningsveste	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.2,32	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		
5	Overlevelsesdragter	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.3,33	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		
6	Overlevelsesdragter — redningsveste	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.32,33	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		
7	Termiske beskyttelsesmidler	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/34	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		
8	Faldskærmssignaler (pyrotekniske)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/35	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		
9	Håndblus (pyrotekniske)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/36	IMO Res. A 689 (17)	x	x	x	x		

10	Regsignaler (pyrotekniske)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/37	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
11	Linekastningsapparater (pyrotekniske)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/49	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
12	Oppustelige redningsflåder	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/38,39	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
13	Faste redningsflåder	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/38,40	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
14	Hydrostatiske udløsningsapparater til »flyde-frit-op«-redningsflåder	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/38.6.3	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
15	Redningsbåde	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/41 til 46	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
16	Faste redningsbåde	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/47.1 & 2	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
17	Oppustelige både — mand over bord	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/47	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
18	Udsætningsanordninger med faldlæder	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.1 & 2	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
19	»Flyde-frit-op«-udsætningsanordninger	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.1 & 3	IMO Res. A 689 (17)					x											x				
20	»Frid-fald«-udsætningsanordninger	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.1,3 & 4	IMO Res. A 689 (17)					x											x				

(1) Modul H i sjette kolonne betyder modul H plus konstruktionsprøvningsattest.

(2) Hvis der henvises til IMO-resolutter, drejer det sig om standarderne i de relevante dele af resolutionernes bilag, eksklusive bestemmelserne i selve resolutionerne.

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale prøvningsstandarder (1)	Moduler til overensstemmelsesvurdering					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
21	Udsætnings- og indskibningsanordninger	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.1,2,3,4,5,6 & 7	IMO Res. A 689 (17)	x				x	
22	Indskibningsledere	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.7	IMO Res. A 689 (17)	x		x	x		
23	Retro-reflektive materialer	Reg. III/4	Reg. III/30.2.7	IMO Res. A 658 (16)	x		x	x		
24	Tovejs VHF radiotelefonapparat	Reg. III/4	Reg. III/6.2.1	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 762 (18) I-ETS 300.225 IEC 945, IEC-udkast 1097-12	x		x	x	x	
25	Radartransponder SART	Reg. III/4	Reg. III/6.2.2	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628	x		x	x	x	
26	Radarreflektor	Reg. III/4	Reg. III/38.5.1.14 Reg. III/41.8.30	IMO Res. A 384 (X) ISO 8729	x		x	x	x	

2. Havforurening

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. MARPOL 73/74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Gældende reg. MARPOL 73/74 med ændringer	Internationale prøvningsstandarder	Moduler til overensstemmelsesvurdering					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
27	Oliefilteringsudstyr (olieindhold i spildevand maksimalt 15 p.p.m.)	Bilag I Reg. 16 (4),(5) & (7)	Bilag I Reg. 16 (1) & (2)	MEPC 60 (33)	x		x	x	x	

28	Olie/vand grænseflade de- tektorer	Bilag I Reg. 15 (3) (b)	Bilag I Reg. 15 (3) (b)	MEPC 5 (XIII)	x	x	x	x
29	Oliemåler	Bilag I Reg. 16 (5)	Bilag I Reg. 16 (2)	MEPC 60 (33)	x	x	x	x
30	Behandlingsenheder, som på sættes eksisterende olie/ vand behandlingsanlæg (olieindhold maksimalt 15 p.p.m.)	Bilag I Reg. 16 (5)	Bilag I Reg. 16 (5)	IMO Res. A 444 (XI)	x	x	x	x
31	System til overvågning og kontrol med olieudslip fra olietankskib	Bilag I Reg. 15 (3)	Bilag I Reg. 15 (3)	IMO Res. A 586 (14)	x	x	x	x
32	Spildevandsanlæg	Bilag IV Reg. 8 (b)	Bilag IV Reg. 8 (b)	MEPC 2 (VI)	x	x	x	x

3. Brandbeskyttelse

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale prøvningsstandarder	Moduler til overensstemmelsesvurdering				
					B + C	B + D	B + E	B + F	G
33	Vanskeligt antændelige materialer til primær dæks- belægning	Reg. II-2/34.8 Reg. II-2/34.8	Reg. II-2/49.3	IMO Res. A 214 (VII) IMO Res. A 687 (17) IMO MSC/Circ. 549	x				
34	Transportable ildslukkere	Reg. II-2/6.1	Reg. II-2/6	EN 3	x	x	x	x	

(¹) Hvis der henvises til IMO-resolutter, drejer det sig om standarderne i de relevante dele af resolutionernes bilag, eksklusive bestemmelserne i selve resolutionerne.

4. Navigationsudstyr

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale prøvningsstandarder	Moduler til overensstemmelsesvurdering					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
35	Magnetkompas	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (b)	IMO Res. A 382 (X) IMO Res. A 394 (17) IEC 945 ISO 449, 2269, 10316	x	x	x	x	x	
36	Gyrokompas	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (d)	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 424 (XI) IEC 945 ISO 8728	x	x	x	x	x	
37	Radarudstyr	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (g) Reg. V/12 (h)	IMO Res. A 477 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 936 & 945	x	x	x	x	x	
38	ARPA	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (i)	IMO Res. A 422 (XI) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 872	x	x	x	x	x	
39	Ekkolodudstyr	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (k)	IMO Res. A 224 (VII) IMO Res. A 694 (17) ISO 9875 IEC 945	x	x	x	x	x	
40	Log til måling af fart og distance	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (l)	IMO Res. A 478 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1023	x	x	x	x	x	
41	Omdrejningstæller	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (n)	IMO Res. A 526 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945	x	x	x	x	x	

42	Radiopøjer	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 665 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945	x	x	x	x	x	x
43	Omegaudstyr	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 479 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1010	x	x	x	x	x	x
44	Loran-C-udstyr	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1075	x	x	x	x	x	x
45	Deccasystem	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1135	x	x	x	x	x	x
46	GPS-udstyr	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC-udkast 1108-1	x	x	x	x	x	x

5. Radiokommunikationsudstyr

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale prøvningsstandarder	Moduler til overensstemmelsesvurdering					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
47	VHF radioanlæg, der kan sende og modtage DSC og radiotelefont	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.1	IMO Res. A 524 (13) IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-7 ITU-R 493,541 ETS 300 162	x	x	x	x	x	x
48	VHF DSC-vagtmodtager	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.2	IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-8 ITU-R 493,541 ETS 300 338 ETS 300 162	x	x	x	x	x	x

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale prøvningsstandarder	Moduler til overensstemmelsesvurdering					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
49	SART-radartransponder	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.3	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628	x	x	x	x	x	
50	NAVTEX-modtager	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.4	IMO Res. A 525 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-6 ITU-R 540 & 625 ETS 300 065	x	x	x	x	x	
51	EGC-modtager	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.5	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC-udkast 1097-4 ETS 300 460	x	x	x	x	x	
52	HF marine safety information (MSI) udstyr (HF NBDP-modtager)	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.5	IMO Res. A 700 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & udkast 1097-11 ITU-R 491, 492, 625, 688 ETS 300 067 ETS 300 067/A1	x	x	x	x	x	
53	406 MHz EPIRB	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.6	IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 763 (18) IMO Res. A 696 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-2 ITU-R 633 ETS 300 066	x	x	x	x	x	

54	L-bånd-EPIRB	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.6	IMO Res. A 661 (16) IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC-udkast 1097-5 ITU-R 632 INMARSAT System Definition Manual (SDM) ETS 300 372	x	x	x	x	x
55	2182 kHz vagtmodtager	Reg. IV/14	Reg. IV/7.2	IMO Res. A 383 (X) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-15 ETS 300 441 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
56	To-tone signalanordning	Reg. IV/14	Reg. IV/7.3	IMO Res. A 421 (XI) IMO Res. A 571 (14) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-9 ETS 300 373 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
57	MF radioanlæg, som kan sende og modtage DSC og radiotelefont	Reg. IV/14	Reg. IV/9.1.1 Reg. IV/10.1.2	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 ITU-R M 493,541 ETS 300 373 ETS 300 338 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
58	MF radiotelefon DSC vagtmodtager	Reg. IV/14	Reg. IV/9.1.2 Reg. IV/10.1.3	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493,541 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale prøvningsstandarder	Moduler til overensstemmelsesvurdering					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
59	INMARSAT-A SES	Reg. IV/14	Reg. IV/10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 698 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 SDM	x	x	x	x	x	
60	INMARSAT-C SES	Reg. IV/14	Reg. IV/10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 663 (16) IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 SDM IEC-udkast 1097-4 ETS 300 460	x	x	x	x	x	
61	MF/HF radioanlæg, der kan sende og modtage DSC, NBDP og radiotelefonifoni	Reg. IV/14	Reg. IV/10.2.1	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 & 1097-11 ITU-R 493, 541, 476, 492, 625 ETS 300 067 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x	
62	Radiotelefon MF/HF DSC vagtmodtager	Reg. IV/14	Reg. IV/10.2.2	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x	

Bilag A.2: Udstyr uden prøvningsstandarder i de internationale instrumenter

1. Redningsudstyr

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Internationale prøvningsstandarder
1	Udstyr til evakuering, udsætning af slisk og indskibning	Reg. III/48.5	
2	Udsætningsanordninger til redningsflåder	Reg. III/4 & III,30	IMO Res. A 689 (17)

2. Brandbeskyttelse

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Internationale prøvningsstandarder
3	Andet materiale end stål til rør, der går igennem klasse »A« og »B« skillevægge	Reg. II-2/18.2.1	For plastikrør: IMO Res. A 753 (18)
4	Andet materiale end stål til olie- eller brændselsolieførende rør	Reg. II-2/18.2.2	
5	Transportable og ikke transportable ildslukkere	Reg. II-2/6.1 Reg. II-2/7.1.3, 7.2.3 & 7.3.1	
6	Indåndingsapparat til brandmænd	Reg. II-2/17.1.2	
7	Sprinkleranlæg (kun selve sprinkleren med automatisk udløsning og alarm)	Reg. II-2/12.3, 36.1.2 & 36.2 Reg. 41-2 para 5 & 52.2	ISO 6182
8	Dyser til fast installerede højtrykssprinkleranlæg til maskinrum	Reg. II-2/10.1	
9	Dyser til fast installerede højtrykssprinkleranlæg til områder i særkategori	Reg. II-2/37.1.3	IMO Res. A 123 (V)
10	Startanordninger til generatorer i kulde	Reg. II-1/44.2	
11	Brandslanger	Reg. II-2/4.7.1	

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Internationale prøvningsstandarder
12	Strålerør	Reg. II-2/4.8.4 Reg. II-2/41 — 2 para 1.5	
13	Elektrisk sikkerhedslygte	Reg. II-2/17.1.1.4	
14	Røgdetektorer	Reg. II-2/13.3.2	
15	Varmedetektorer	Reg. II-2/13.3.3	
16	Primær dæksbelægning, toksiske eller eksplosive reaktioner	Reg. II-2/34.8 Reg. II-2/49.3	IMO Res. A 687 (17)
17	Klasse »A« og »B« og »F« skot og dæk	Reg. II-2/3.3.5 Reg. II-2/3.4.4	IMO Res. A 754 (18)
18	Anordninger til at hindre, at ild breder sig til lasttankene i olietankskibe	Reg. II-2/59.1.5 Reg. II-2/59.1.9.4 & 59.2	IMO MSC/Circ. 373/Rev. 1 IMO MSC/Circ. 450/Rev. 1
19	Ubrændbare ikke-antændelige materialer til klasse »A«, »B« og »C« skillevægge	Reg. II-2/3.1 Reg. II-2/3.3.4 Reg. II-2/3.4.3 Reg. II-2/3.5	IMO Res. A 472 (XII)

3. Radiokommunikationsudstyr

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer, hvis »typegodkendelse« er påkrævet	Internationale prøvningsstandarder
20	VHF-EPIRB	Reg. IV/14	IMO Res. A 612 (15) IMO Res. A 662 IMO Res. A 694 (17) IEC 945 ITU-R 693

BILAG B

Moduler for overensstemmelsesvurdering

EF-TYPEAFPRØVNING (MODUL B)

1. Et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at et prøveeksemplar, som er repræsentativt for den pågældende produktion, opfylder de relevante krav i de internationale instrumenter.
2. Ansøgning om EF-typeafprøvning indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant til et bemyndiget organ efter eget valg.

Anmodningen skal indeholde:

- fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis anmodningen indgives af denne
- en skriftlig erklæring om, at samme anmodning ikke samtidig er indgivet til andre bemyndigede organer
- den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3.

Ansøgeren stiller et prøveeksemplar, som er repræsentativt for den pågældende produktion, og som i det følgende benævnes »type«⁽¹⁾, til rådighed for det udpegede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere prøveeksemplarer, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af prøvningsprogrammet.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med kravene i de relevante internationale instrumenter. Den skal, i det omfang, det er nødvendigt for vurderingen, dække produktets konstruktion, fremstilling, installation og funktion i overensstemmelse med beskrivelsen i den tekniske dokumentation i tillægget til dette bilag.
4. Det bemyndigede organ:
 - 4.1. undersøger den tekniske dokumentation og kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne
 - 4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om kravene i de relevante internationale instrumenter rent faktisk er anvendt
 - 4.3. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.
5. Konstateres det, at typen opfylder bestemmelserne i de relevante internationale instrumenter, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, detaljer ved udstyret, undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

Afslår det bemyndigede organ at udstede en typeafprøvningsattest til fabrikanten, skal det give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil.

Hvis fabrikanten igen ansøger om typegodkendelse for udstyr, for hvilket en typeafprøvningsattest er blevet nægtet, skal hans ansøgning til det bemyndigede organ indeholde al relevant dokumentation, herunder de originale prøvningsrapporter, en detaljeret redegørelse for årsagerne til den tidligere nægtelse og detaljer om de ændringer, der er foretaget ved udstyret.

(¹) En type kan omfatte flere forskellige produktvarianter, når blot forskellene mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet eller de øvrige krav til produktets kvalitet.

6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvningen, om enhver ændring af det godkendte produkt; produktet skal godkendes på ny, hvis ændringerne kan påvirke overensstemmelsen med kravene eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Hvert bemyndiget organ meddeler efter anmodning flagmedlemsstatens myndigheder og de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de EF-typeafprøvningsattester og tillægsgodkendelser, de har udstedt eller inddraget.
8. De øvrige bemyndigede organer kan få tilstillet kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene til attesterne stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.
9. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant skal ud over den tekniske dokumentation tillige opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

TYPEOVERENSSTEMMELSE (MODUL C)

1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i de internationale instrumenter. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant anbringer mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med de relevante krav i de internationale instrumenter.
3. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant skal opbevare en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

KVALITETSSIKRING AF PRODUKTIONEN (MODUL D)

1. En fabrikant, der opfylder betingelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant anbringer mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med mærket anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetsstyringssystem for produktion og foretage kontrol og prøvninger af de færdige produkter som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. Kvalitetsstyringssystem
 - 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
- den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at produkterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- teknikker, fremgangsmåder og de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt i produktionen samt ved kvalitetskontrol og -sikring
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed hvormed dette sker
- kvalitetsregistre, herunder inspektionsrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer m. v.
- hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetsstyringssystemerne anvender den relevante harmoniserende standard.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, inspektions-, prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
- kvalitetsregistreringer, herunder inspektionsrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer m. v.

- 4.3. Det bemyndigede organ aflægger regelmæssigt kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt. Det udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget en prøvning, en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. I mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
 - den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, sidste afsnit, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler efter anmodning flgmedlemsstatens myndigheder og de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har udstedt eller inddraget.

KVALITETSSIKRING AF PRODUKTERNE (MODUL E)

1. En fabrikant, der opfylder betingelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant anbringer mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med mærket anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten anvender for den afsluttende inspektion af produktet og prøvningerne et godkendt kvalitetsstyringssystem, der opfylder kravene i punkt 3, og han er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. Kvalitetsstyringssystem
- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet for de pågældende produkter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

 - alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori
 - dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.
- 3.2. Under kvalitetsstyringssystemet undersøges hvert enkelt produkt, og der gennemføres passende prøvninger for at sikre, at produktet opfylder de relevante krav i de internationale instrumenter. Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Dokumentationen skal bl. a. indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

 - kvalitetsmålsætningerne og organisationsstrukturen samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
 - de undersøgelser og prøvninger, der vil blive udført efter fremstillingen
 - hvordan det kontrolleres, at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt
 - kvalitetsregistre, herunder inspektionsrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer m.v.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetsstyringssystemerne anvender den harmoniserede standard på området.
- Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.
- Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.
- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.
- Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.
- Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.
- Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.
4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar
- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.
- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere inspektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:
- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - teknisk dokumentation
 - kvalitetsregistre, herunder inspektionsrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer m.v.
- 4.3. Det bemyndigede organ aflægger regelmæssigt kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt; det udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget en prøvning, en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. I mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet afsnit, tredje led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, sidste afsnit, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler efter anmodning flagmedlemsstatens myndigheder og de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, det har udstedt eller inddraget.

PRODUKTVERIFIKATION (Modul F)

1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant garanterer og erklærer, at de produkter, som bestemmelserne i punkt 3 er blevet anvendt på, er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at produkterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeprøvningsattesten. Fabrikanten anbringer mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en overensstemmelseserklæring.
3. Det bemyndigede organ foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at produktet er i overensstemmelse med kravene i de internationale instrumenter; dette kan efter fabrikantens valg foregå enten ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt som beskrevet i punkt 4 eller ved kontrol og prøvning af produkterne på et statistisk grundlag som beskrevet i punkt 5.
- 3a. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.
4. Verifikation ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt
 - 4.1. Alle produkter kontrolleres enkeltvis, og der gennemføres passende prøvninger for at verificere, at produkterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten.
 - 4.2. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på hvert godkendt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
 - 4.3. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant skal på opfordring kunne forevise flagmedlemsstatens myndigheder den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.
5. Statistisk verifikation
 - 5.1. Fabrikanten fremlægger sine produkter i form af ensartede partier og træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen garanterer, at alle producerede partier bliver ensartede.
 - 5.2. Alle produkter skal kunne verificeres i form af ensartede partier. Der udtages en stikprøve af hvert parti. Produkterne i en prøve kontrolleres enkeltvis, og der gennemføres passende prøvninger for at verificere, om produkterne er i overensstemmelse med de relevante krav i de internationale instrumenter, og for at fastslå, om partiet skal godkendes eller kasseres.
 - 5.3. For så vidt angår godkendte partier, skal det bemyndigede organ anbringe eller lade anbringe sit identifikationsnummer på hvert enkelt produkt og udstede en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de foretagne prøvninger. Alle produkter i partiet kan markedsføres, undtagen de produkter fra prøven, der ikke opfylder overensstemmelseskravene.

Kasseres et parti, træffer det bemyndigede organ eller den kompetente myndighed de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at det pågældende parti markedsføres. Hvis der ofte må kasseres partier, kan det bemyndigede organ stille den statistiske verifikation i bero.

Fabrikanten kan under fremstillingsprocessen på det bemyndigede organs ansvar anbringe dettes identifikationsnummer på produktet.
 - 5.4. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant skal på opfordring kunne forevise flagmedlemsstatens myndigheder den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.

ENHEDSVVERIFIKATION (MODUL G)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten garanterer og erklærer, at det pågældende produkt, for hvilket der er udstedt den i punkt 2 omhandlede attest, er i overensstemmelse med de relevante krav i de internationale instrumenter. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer mærket på produktet og udsteder en overensstemmelseserklæring.
2. Det bemyndigede organ kontrollerer hvert enkelt produkt og gennemfører passende prøvninger for at sikre, at det er i overensstemmelse med de relevante krav i de internationale instrumenter. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på det godkendte produkt og udsteder en overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med de relevante krav i de internationale instrumenter og at forstå dets konstruktion, fremstilling og funktion.

FULD KVALITETSSIKRING (MODUL H)

1. En fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de relevante krav i de internationale instrumenter. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede bemyndigede repræsentant anbringer mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med mærket anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten anvender for konstruktion, fremstilling og afsluttende inspektion af det trykbærende udstyr og for prøvningerne et godkendt kvalitetsstyringssystem, der opfylder kravene i punkt 3, og han er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetsstyringssystem

- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet.

- 3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at produkterne opfylder de relevante krav i de internationale instrumenter.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetspolitik og -procedurer, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre, fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktions- og produktkvalitet
- de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder standarder, der vil blive anvendt, samt hvordan det sikres, at de væsentlige krav til produkterne i de internationale instrumenter vil blive opfyldt

- de teknikker til kontrol og verifikation af konstruktionen samt de fremgangsmåder og systematiske forholdsregler, der vil blive anvendt ved konstruktionen af produkter, der hører til den pågældende produktkategori
 - de tilsvarende teknikker, fremgangsmåder og forholdsregler, der systematisk vil blive anvendt i produktionen
 - de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og angivelse af den hyppighed hvormed dette sker
 - kvalitetsregistre, herunder inspektionsrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer m.v.
 - metoderne til kontrol af, at den krævede konstruktions- og produktkvalitet er opnået, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.
- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetsstyringssystemerne anvender den relevante harmoniserede standard.
- Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.
- Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.
- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.
- Fabrikanten eller dennes i Fællesskabets etablerede bemyndigede repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.
- Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.
- Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.
4. EF-kontrol på det bemyndigede organs ansvar
- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.
- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere konstruktions-, produktions-, inspektions- og prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og skal give det alle nødvendige oplysninger, herunder:
- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - kvalitetsregistre i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetsstyringssystemet, herunder resultater af analyser, beregninger, prøvninger m.v.
 - kvalitetsregistre i henhold til produktionsdelen i kvalitetsstyringssystemet, herunder inspektionsrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer m.v.
- 4.3. Det bemyndigede organ aflægger regelmæssigt kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer korrekt; det udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget en prøvning, en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. I mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation

- de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede ændringer
 - de i punkt 3.4, sidste afsnit, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler efter anmodning flagmedlemsstatens myndigheder og de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om de godkendelser af kvalitetsstyringsystemer, det har udstedt eller inddraget.
7. Konstruktionskontrol
- 7.1. Fabrikanten indgiver en ansøgning om konstruktionskontrol til et enkelt bemyndiget organ.
- 7.2. Ansøgningen skal gøre det muligt at forstå produktets konstruktion, fremstilling og funktion og at vurdere overensstemmelsen med de relevante krav i de internationale instrumenter.
- Den skal omfatte:
- konstruktionens tekniske specifikationer, herunder de standarder, der er anvendt.
 - den nødvendige dokumentation for, at disse er dækkende, navnlig når standarderne i artikel 5 ikke har været anvendt fuldt ud. Denne dokumentation skal omfatte resultaterne af de prøvninger, der er foretaget af fabrikantens dertil udstyrede laboratorium eller for hans regning.
- 7.3. Det bemyndigede organ undersøger anmodningen, og hvis konstruktionen opfylder de relevante bestemmelser i de internationale instrumenter, udsteder det en EF-konstruktionsafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte konstruktion og i givet fald en beskrivelse af produktets funktion.
- 7.4. Ansøgeren skal holde det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, underrettet om enhver ændring af den godkendte konstruktion. Ændres den godkendte konstruktion, skal ændringerne også godkendes af det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, hvis ændringerne kan påvirke overensstemmelsen med de relevante krav i de internationale instrumenter eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til EF-konstruktionsafprøvningsattesten.
- 7.5. Hvert bemyndiget organ meddeler efter anmodning flagmedlemsstatens myndigheder og de øvrige bemyndigede organer alle relevante oplysninger om:
- de EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser, det har udstedt
 - de EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser, det har inddraget.
-

*Tillæg til bilag B***Teknisk dokumentation, som fabrikanten skal forelægge for det bemyndigede organ**

Dette tillæg finder anvendelse på alle moduler i bilag B.

Den i bilag B nævnte tekniske dokumentation skal indeholde alle relevante data eller midler, som fabrikanten anvender for at sikre, at udstyret opfylder alle relevante krav.

Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at forstå produktets konstruktion, fremstilling og funktion og at vurdere produktets overensstemmelse med kravene i de relevante internationale instrumenter.

I det omfang det er relevant for vurderingen, skal dokumentationen omfatte:

- en almindelig beskrivelse af typen
- konstruktions- og produktionstegninger, samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt produktets funktion
- resultater af konstruktionsberegninger, uvildige kontrolundersøgelser osv.
- uvildige prøvningsrapporter
- manualer til installation, anvendelse og vedligeholdelse.

Efter omstændighederne skal konstruktionsdokumentationen indeholde følgende:

- attester for udstyr, som indgår i produktet
- attester og certifikater vedrørende fremstillingsmetoderne og/eller inspektion og/eller kontrol af produktet
- enhver anden dokumentation, der sætter det bemyndigede organ i stand til at foretage en bedre vurdering.

BILAG C

Minimumskriterier for medlemsstaternes udpegelse af bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer skal opfylde kravene i de relevante EN 45000 serier.
2. Det bemyndigede organ skal være uafhængigt og må ikke kontrolleres af fabrikanter eller leverandører.
3. Det bemyndigede organ skal være etableret på Fællesskabets område.
4. Udsteder et bemyndiget organ typegodkendelser på en medlemsstats vegne, skal medlemsstaten sikre sig, at det bemyndigede organs kvalifikationer, tekniske erfaring og personale er af en sådan art, at det kan udstede typegodkendelser, som opfylder kravene i dette direktiv, og at det kan sikre et højt sikkerhedsniveau.
5. Det bemyndigede organ skal kunne yde ekspertise inden for søfart.

Et bemyndiget organ kan udføre overensstemmelsesvurderingsprocedurer for enhver økonomisk beslutningstager, som er etableret i eller uden for Fællesskabet.

Et bemyndiget organ kan udføre overensstemmelsesvurderingsprocedurer i enhver medlemsstat eller en stat uden for Fællesskabet med anvendelse af midlerne på deres hovedkontor eller personalet på et afdelingskontor i udlandet.

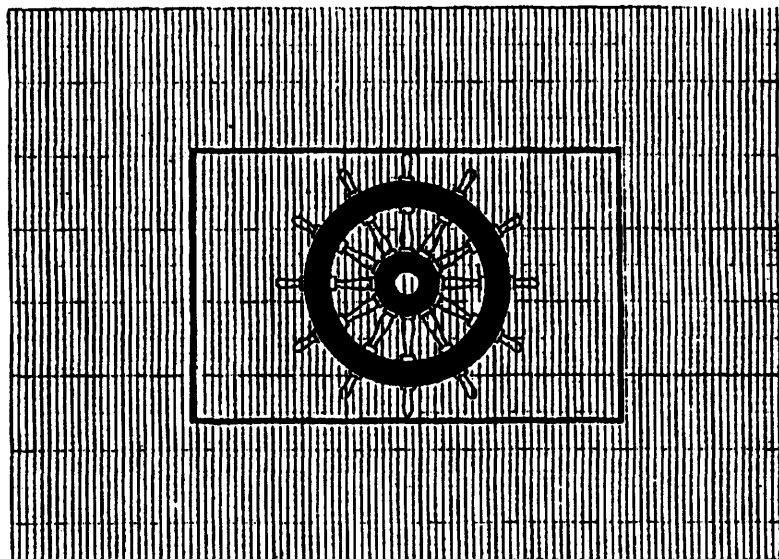
Hvis en afdeling under det bemyndigede organ udfører overensstemmelsesvurderingsprocedurerne, skal alle dokumenter i forbindelse med procedurerne udstedes af det bemyndigede organ og i dettes navn og ikke i afdelingens navn.

En afdeling af et bemyndiget organ, som er etableret i en anden medlemsstat, kan dog udstede dokumenter i forbindelse med overensstemmelsesvurderingsprocedurerne, hvis det er udpeget af den pågældende medlemsstat.

BILAG D

Overensstemmelsesmærke

Overensstemmelsesmærket udformes i overensstemmelse med følgende model:

Hvis mærket formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.

Komponenterne i mærket skal have samme vertikale dimensioner, som skal være mindst 5 mm.

Der kan fraviges fra minimumsdimensionerne, når det drejer sig om små anordninger.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 22. juni 1995 sendte Kommissionen Rådet et forslag til Rådets direktiv om udstyr på skibe, der byggede på traktatens artikel 84, stk. 2 ⁽¹⁾.

Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 29. november 1995 ⁽²⁾. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 31. januar 1996 ⁽³⁾.

Kommissionen ændrede sit forslag på baggrund af disse udtalelser og sendte det til Rådet den 13. februar 1996 ⁽⁴⁾.

Rådet fastlagde sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 189 C den 18. juni 1996.

II. FORSLAGETS FORMÅL

Formålet med forslaget er at øge sikkerheden til søs ved at sikre, at IMO-konventionernes bestemmelser om skibsudstyrs sikkerhed anvendes ensartet på EF-skibe, og at de certifikat-udstedende myndigheder, der har ret til at foretage afprøvning af sådant udstyr, holder et højt kvalitetsniveau.

Direktivet skal også sikre fri bevægelighed for skibsudstyr inden for Fællesskabet, idet medlemsstaterne ikke vil kunne nægte udstyr, der opfylder direktivets krav, adgang til EF-markedet eller nægte at anbringe det på EF-skibe. Der vil derefter kun være behov for én godkendelsesprocedure, hvilket vil begrænse formaliteterne og udgifterne ved markedsføring af udstyr.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Rådets fælles holdning svarer stort set til Kommissionens forslag.

Direktivudkastet fastsætter standarder for alt udstyr, som frivilligt eller for at opfylde kravene i konventionerne LL66, COLREG, MARPOL eller SOLAS (artikel 2, litra b)) anbringes på et skib, for hvilket en EF-medlemsstat udsteder eller lader udstede sikkerheds-certifikater, undtagen når den handler efter anmodning fra en myndighed i et tredjeland (artikel 2, litra k)).

Udstyr, der er anbragt om bord, efter at de nationale gennemførelsesbestemmelser er trådt i kraft (dvs. efter den 1. januar 1999), skal opfylde de gældende krav i ovennævnte konventioner, som er anført i tredje og fjerde kolonne i bilag A.1, og i de internationale prøvningsstandarder til gennemførelse af disse krav, som er vedtaget af standardiseringsorganer og opført i femte kolonne i ovennævnte bilag (artikel 5, stk. 1). Dog kan udstyr, der er fremstillet før den 1. januar 1999 og typegodkendt efter gældende procedurer før dette tidspunkt, anbringes om bord indtil den 31. december 2000 (artikel 5, stk. 3).

Medlemsstaterne udpeger bemyndigede organer (artikel 9), som i henhold til overensstemmelsesvurderingsprocedurerne i sjette kolonne i bilag A.1 (artikel 10) skal vurdere, om

⁽¹⁾ EFT nr. C 218 af 23. 8. 1995, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 339 af 18. 12. 1995, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. C 97 af 1. 4. 1996, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 101 af 3. 4. 1996, s. 13.

skibsudstyret opfylder ovennævnte krav og prøvningsstandarder. Hvis udstyret typegodkendes, har fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant ret til at anbringe det mærke, som er beskrevet i bilag D, på udstyret (artikel 11). Udstyr, som er forsynet med mærket, kan frit cirkulere inden for EF-markedet og kan frit anbringes om bord på EF-skibe (artikel 6).

Direktivudkastet indeholder imidlertid nogle yderligere sikkerhedsforanstaltninger:

- Et nyt skib, som overføres fra et register i tredjeland til en medlemsstats register, skal inspiceres af den modtagende medlemsstat for at kontrollere, at udstyret opfylder direktivets bestemmelser eller svarer til typegodkendt udstyr (artikel 8).
- Der kan tages stikprøver på udstyr, der bærer mærket, og som findes på markedet, og der kan foretages driftsmæssig funktionsafprøvning af udstyr, der er installeret om bord (artikel 12).
- Hvis udstyr, der bærer mærket, viser sig at være farligt, skal der træffes foranstaltninger til at fjerne det fra markedet eller hindre brugen af det (artikel 13).
- Radiokommunikationsudstyr skal opfylde kravene både til skibsudstyr og til udstyr på land (jf. artiklerne i afsnit V).

Udkastet indeholder også et antal undtagelser fra den generelle regel:

- Under særlige omstændigheder i forbindelse med teknisk innovation kan udstyr, der ikke er typegodkendt, anbringes om bord, hvis det er mindst lige så effektivt som typegodkendt udstyr (artikel 14).
- Udstyr, der ikke er typegodkendt, kan anbringes om bord med henblik på prøvning eller vurdering, hvis det ikke tillægges samme værdi som typegodkendt udstyr (artikel 15).
- Hvis udstyr skal udskiftes i en havn uden for EF, kan ikke-typegodkendt udstyr anbringes om bord, hvis det ikke er muligt at fremskaffe godkendt udstyr, og hvis udstyret dokumenteres af en kontraherende part, der er medlem af IMO (artikel 16).

Direktivet angiver betingelserne for medlemsstaters obligatoriske godkendelse af udstyr anbragt på et skib, der er blevet overført fra et register til et andet i Fællesskabet, også i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 613/91 af 4. marts 1991 om overførsel af skibe fra et register til et andet inden for Fællesskabet ⁽¹⁾.

Det skal også bemærkes, at Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed ⁽²⁾ i henhold til artikel 3, stk. 3, ikke vedrører certificering af specifikke dele af skibsudrustningen.

IV. EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Rådet fulgte Kommissionens ændrede forslag på samtlige punkter:

1. Ændringsforslag fra Parlamentet, som blev godkendt af både Rådet og Kommissionen

- Ændringsforslag 3 om definitionen af »nyt skib« i artikel 2, litra l), blev godkendt, da det er en teknisk og juridisk forbedring.

⁽¹⁾ EFT nr. L 68 af 15. 3. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 12. 12. 1994, s. 20.

- Vedrørende ændringsforslag 12 indsatte Rådet CEN og Cenelec på listen i definitionen af »prøvningsstandarder«. Rådet ville ikke medtage andre, vagt specificerede standardiseringsorganisationer; men ved at indsætte et nyt fjerde led i artikel 17 blev der åbnet mulighed for at medtage andre navngivne organisationer inden for rammerne af udvalgsproceduren. Rådet beholdt også Kommissionens forslag om, at internationale standarder skal være trådt i kraft, inden de kan medtages på listen i bilag A.1.
- Substansen i ændringsforslag 6, 7, 8 og 9 til artikel 9 om bemyndigede organer blev godkendt, omend i en anden form: Ændringsforslag 6 findes i det nye stk. 2 i artikel 9, som er taget fra artikel 6, stk. 2, andet led, i direktiv 94/57/EF; ændringsforslag 7 findes i bilag C, nyt punkt 2; det var ikke nødvendigt at medtage ændringsforslag 8, da uafhængighedsprincippet er fastlagt i bilag C og ikke i artikel 9.
- Substansen i ændringsforslag 9 til artikel 14, stk. 2, om ikke-diskriminering blev godkendt, men Rådet valgte en lidt anderledes formulering, som Kommissionen havde foreslået i sit ændrede forslag.

2. Ændringsforslag fra Parlamentet, som hverken blev godkendt af Rådet eller af Kommissionen

- Ændringsforslag 1 til betragtning 1 fandtes at være overflødig, idet de yderligere formål harmonisering, sikkerhed for menneskeliv og bekæmpelse af forurening behandles i de første syv betragtninger.
- Ændringsforslag 2 til artikel 2, litra k), vedrørende definitionen af »EU-skib« fandtes at ville medføre for stor en begrænsning i direktivets anvendelsesområde; på den anden side fandt Rådet Kommissionens definition for bred. Rådet udarbejdede en ny tekst, som omfatter samtlige skibe under en medlemsstats flag (EP's holdning), samt skibe under et tredjeland's flag, for hvilke en medlemsstat udsteder certifikater (Kommissionens tilføjelse), undtagen hvor udstedelsen sker efter anmodning fra en myndighed i en ikke-medlemsstat (Rådets begrænsning). Rådet foretrak også udtrykket »EF-skib« frem for »EU-skib«, idet direktivet udelukkende vedtages i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og ikke vedrører afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union.
- Ændringsforslag 4 til artikel 5, stk. 3, vedrørende begyndelsesdatoen for den toårsfrist, hvor eksisterende ikke-typegodkendt udstyr i henhold til direktivets bestemmelser stadig kan anbringes om bord (dvs. direktivets ikrafttrædelsesdato) blev ikke godkendt. Rådet beholdt datoen 1. januar 1999 ud fra den betragtning, at den frist, hvor fabrikanterne kan sælge det udstyr, de har på lager, først kan begynde, når de nationale gennemførelsesbestemmelser om anvendelse af de nye EF-standarder for nyt udstyr træder i kraft.
- Ændringsforslag 5 til artikel 6, stk. 1, som har til formål at harmonisere gennemførelsen af eksisterende nationale prøvningsstandarder, blev ikke godkendt, da de internationale prøvningsstandarder i bilag A udgør selve harmoniseringen og vil afløse de nationale standarder; desuden indeholder andre EF-instrumenter bestemmelser om tilsyn med prøvningen.
- Ændringsforslag 14 vedrørende bilag B, modul B, punkt 2, som omhandler muligheden af at indgive en anmodning om EF-typeafprøvning samtidig hos to eller flere bemyndigede organer, blev ikke godkendt, da Rådet ønskede at undgå dobbelt arbejde og »forum-shopping«; til gengæld ændrede Rådet modul B, punkt 2, andet led, ved at indsætte ordet »samtidig«, så der kan indgives flere på hinanden følgende anmodninger til forskellige bemyndigede organer.

- Ændringsforslag 10 til bilag C, punkt 1, om krav til bemyndigede organer blev ikke godkendt, da samme princip allerede findes i bilagets punkt 4.

V. ANDRE ÆNDRINGER TIL FORSLAGET, FORETAGET AF RÅDET

Præamblen

Rådet ændrede præamblen fuldstændigt til en langt kortere tekst, så den begrundet og forklarer direktivet i stedet for at gentage indholdet i artiklerne. Rådet fjernede også gentagelser og anbragte betragtninger om samme emne efter hinanden. Endelig indsatte Rådet nogle betragtninger, som afspejlede nye bestemmelser i teksten.

Generelt: Flag, der er omfattet af direktivet

Efter at Rådet havde ændret definitionen af »EF-skib« i artikel 2, litra k), (se ovenfor, afsnit IV, punkt 2, andet led), foretog det i konsekvens heraf følgende ændringer:

- i artikel 4: »et skib; der fører deres flag« erstattes med »EF-skibe, for hvilke de udsteder sikkerhedscertifikater«
- i artikel 5, stk. 3: der indsættes »EF-«
- i artikel 13, stk. 1, slutningen af første punktum: der indsættes, »for hvilket den udsteder sikkerhedscertifikater«.

Generelt: Radiokommunikation

Da radiokommunikation til søs ikke kan adskilles fra radiokommunikation på land eller i luften, indsatte Rådet en række bestemmelser, hvorefter radiokommunikationsudstyr, som defineret i den nye artikel 2, litra c), samtidig vil være underlagt dette direktiv, andre direktiver om fri bevægelighed, navnlig direktiv 89/336/EØF om elektromagnetisk kompatibilitet (nyt sidste punktum i artikel 3, stk. 3), samt de internationale radioforskrifter, som er vedtaget af den administrative verdenskonference for mobil tjeneste (nyt artikel 6, stk. 2); dette udstyr må ikke have urimelige konsekvenser for kravene med hensyn til radiospektret (nyt artikel 8, stk. 4, artikel 14, stk. 1, andet afsnit, artikel 15, stk. 2, og artikel 16, stk. 4).

Artikel 1 (formål)

Rådet indsatte »eller på deres vegne«, fordi EF-lovgivningen og den internationale lovgivning (reg. SOLAS I/13) giver medlemsstaterne mulighed for at anerkende certifikater, som er udstedt af andre medlemsstater.

Artikel 2 (definitioner)

I begyndelsen af litra b) (»udstyr«) erstattede Rådet i den engelske tekst »equipment« med »items«, fordi bilagene indeholder produkter, som ikke kan betragtes som »equipment«, som for eksempel bilag A.1, punkt 33, og bilag A.2, punkt 3, 4 og 19.

I litra h) (»anbragt om bord«) lod Rådet »equipment« udgå efter »mean« (vedrører ikke den danske tekst).

I litra j) (»skib«) foretrak Rådet af hensyn til konsekvensen at gentage definitionen af »skib« i artikel 2, litra a), i direktiv 94/57/EF, som navnlig ikke indeholder ordet »søgående«, som Kommissionen havde foreslået. Det måtte imidlertid angives, at krigsskibe

ikke er omfattet, idet der i det nuværende direktiv henvises til COLREG 1972, der også gælder for krigsskibe.

Artikel 3 (direktivets anvendelsesområde)

I stk. 1, litra b), andet led, indsatte Rådet »undtagen hvis internationale konventioner tillader andet«, navnlig fordi Reg. SOLAS III/1.4.3 giver mulighed for at erstatte ældre redningsbåde med ikke-godkendte redningsbåde, forudsat at udsætningsanordningen ikke også erstattes.

I stk. 2 erstattes »vedtagelsen af dette direktiv« med »dette direktivs ikrafttrædelse« af indlysende juridiske årsager.

I stk. 3 blev det tilføjet, at direktivet navnlig udelukker anvendelse af direktiv 89/686/EØF om personlige værnemidler, da kravene til standarderne til søs er højere end til almindelige standarder på området.

Artikel 5, stk. 1 og 3 (dato for anvendelsen af bilag A.1)

Rådet lod de overflødige specifikationer af indholdet i artikel 20, stk. 1, andet afsnit, udgå.

Artikel 5, stk. 2 (bevis for overensstemmelse)

Rådet indsatte det sidste punktum for at løse problemet med overlappende IEC- og ETSI-standarder for radiokommunikationsudstyr.

Artikel 6, stk. 1 (godkendelse af udstyr, som opfylder direktivets bestemmelser)

Rådet indsatte en henvisning til mærket, da udstyr, som opfylder direktivets bestemmelser, som regel vil være forsynet med mærket.

Artikel 7 (anmodninger om at fastsætte standarder for udstyr, der er opført i bilag A.2)

Ved omformuleringen af denne artikel tog Rådet hensyn til den almindelige praksis, hvorefter prøvningsstandarder udvikles af europæiske standardiseringsorganisationer og derefter forelægges internationale standardiseringsorganisationer med henblik på international anerkendelse og i sidste instans forelægges IMO til vedtagelse. Rådet tog også hensyn til den sædvanlige fremgangsmåde ved anmodninger til IMO, og til europæiske og internationale standardiseringsorganisationer. Endelig indsatte Rådet reserveklausulen i stk. 5.

Artikel 8 (registrering af fremmede skibe)

Rådet indsatte et stk. 3, som er en gentagelse af artikel 14, stk. 3, og hvori der kræves et certifikat vedrørende udstyr, som anses for at være tilsvarende, så vanskeligheder ved statskontrol i havnene kan undgås.

Artikel 9 (bemyndigede organer)

Rådet foretog nogle mindre ændringer i brugen af ordet »organ« for at præcisere, at en »organisation« bliver et »organ«, når en medlemsstat udpeger det, og et »bemyndiget organ«, når Kommissionen får meddelelse herom. Der blev foretaget en lignende ændring i overskriften i bilag C.

Artikel 10 (overensstemmelsesvurderingsprocedurer)

Rådet ændrede stk. 3 for at præcisere begreberne »begrænset antal« og »udstyr, der er enestående i sin art«. Et nyt stk. 4 giver de involverede parter mulighed for at være ajour med det godkendte udstyr og med anmodningerne om typegodkendelse.

Artikel 11 (mærket)

I stk. 1 erstattede Rådet »produceret i henhold til de relevante internationale instrumenter« med »i overensstemmelse med de relevante internationale instrumenter«, fordi disse instrumenter vedrører afprøvningen og ikke fremstillingen af udstyret. I stk. 2 blev »repræsentant« erstattet med »bemyndiget repræsentant«, som anvendes i stk. 1 og er en mere præcis betegnelse.

Artikel 12 (stikprøver på godkendt udstyr)

I andet punktum i stk. 1 fritog Rådet medlemsstaterne fra at betale for de stikprøver, som er omhandlet i modulerne for overensstemmelsesvurdering.

Rådet indsatte sidste punktum i stk. 2 for at lette udførelsen af stikprøverne.

Artikel 13 (tilbagetrækning af farligt udstyr)

I stk. 1, første afsnit, erstattede Rådet »påvirker« med »skader«.

Artikel 14 (teknisk innovation)

Rådet indsatte et nyt stk. 6, hvorefter den modtagende flagmedlemsstat kan foretage en ny undersøgelse af ikke-typegodkendt innovativt udstyr, som er anbragt om bord på et skib, der er certificeret af og overført fra en anden medlemsstat.

Artikel 15 (afprøvet udstyr)

Rådet indsatte et nyt litra b) i stk. 1 med en tidsbegrænsning af tilladelsen til at anvende afprøvet udstyr. I litra c) (tidligere litra b)) erstattede Rådet »EF-typeafprøvet udstyr« med »udstyr, der opfylder kravene i dette direktiv«. Det indsatte også udtrykket »i driftsklar stand til øjeblikkelig anvendelse« af hensyn til et SOLAS-krav.

Artikel 16 (ikke-typegodkendt erstatningsudstyr)

I stk. 1, litra b), godkendte Rådet ikke Kommissionens forslag om, at ikke-anerkendte organisationer skulle kunne godkende erstatningsudstyr, men krævede i stedet dokumentation udstedt af en stat, der er medlem af IMO, og som er part i de relevante konventioner. I slutningen af stk. 3 indsattes »og i dette direktiv«.

Artikel 17 i Kommissionens forslag (udvalg)

Artiklen blev overført til artikel 18, stk. 1.

Artikel 17 (tidligere artikel 18 i Kommissionens forslag) (brug af udvalgsprocedure)

I andet led blev »A.1« og »A.2« byttet om, da en overførsel fra A.2 til A.1 er mere sandsynlig end det modsatte.

Rådet indsatte tredje og fjerde led. Tredje led var nødvendigt, fordi modulerne B + C og modul H ikke på nuværende tidspunkt kan forenes med SOLAS, så myndighedernes godkendelse er nødvendig.

Artikel 18 (tidligere artikel 17 og 19) (udvalgsprocedure)

Rådet foretrak procedure III, variant a), i afgørelse 87/373/EØF frem for procedure I, som Kommissionen havde foreslået.

Bilag A.1 (detaljerede prøvningsstandarder)

Rådet indsatte et indledende punktum.

Listen over gældende SOLAS-bestemmelser og internationale prøvningsstandarder blev grundigt ajourført.

I kolonne B + C og kolonne H blev samtlige krydser fjernet.

Punkt 5 i Kommissionens forslag (redningsveste med lys) blev fjernet.

Punkt 23 i Kommissionens forslag blev overført til bilag A.2, punkt 2.

Punkt 44 (2 182 kHz pejlingsudstyr) blev fjernet.

Betegnelserne i punkt 50 (nyt 47), 51 (nyt 48), 53 (nyt 50), 54 (nyt 51), 61 (nyt 57), 62 (nyt 58), 65 (nyt 61) og 66 (nyt 62) blev uddybet.

Punkt 60 (VHF EPIRB) blev overført til bilag A.2, punkt 20.

*Bilag B (moduler for overensstemmelsesvurdering)**Modul B*

Punkt 3 blev udbygget, således at der kræves teknisk dokumentation af fremstillingsnormer og installation for så vidt angår udstyret.

I punkt 5, stk. 1, indsattes »detaljer ved udstyret«.

I slutningen af punkt 5 indsattes et nyt stykke.

I punkt 7 indsattes »efter anmodning flagmedlemsstatens myndigheder og« af hensyn til det nye punktum i slutningen af artikel 12, stk. 2. Punkt 9, stk. 2, blev fjernet, da det er uforeneligt med artikel 10, stk. 1, nr. i), og artikel 11, stk. 1, hvorefter fabrikanten skal have en afdeling eller en repræsentant i Fællesskabet.

Modul C

Punkt 3, stk. 2, blev fjernet af samme årsager, som gjaldt for punkt 9 i modul B.

Modul D, E, F og H

I punkt 6 i modul D, E og H indsattes »efter anmodning flagmedlemsstatens myndigheder og«.

I modul F, punkt 4.3 og 5.4, indsattes »flagmedlemsstatens myndigheder«.

I modul H indsattes et nyt punkt 7; punktet indeholder de valgfrie supplerende bestemmelser i afgørelse 93/465/EØF ⁽¹⁾.

Tillæg

Der blev indsat et indledende punktum, hvorved det klart angives, at tillægget finder anvendelse på alle modulerne.

I andet led indsattes »build standard« i den engelske tekst, og i fjerde og femte led indsattes »uvildig«.

Bilag C (bemyndigede organer)

Rådet indsatte »relevante« i punkt 1. Der indsattes desuden et nyt punkt 2 og 3.

⁽¹⁾ EFT nr. L 220 af 30. 8. 1993, s. 23.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 38/96

fastlagt af Rådet den 18. juni 1996

med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv 96/.../EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

(96/C 248/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 77/143/EØF af 29. december 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁴⁾, har adskillige gange været genstand for væsentlige ændringer; i forbindelse med nye ændringer af dette direktiv bør der, med henblik på at skabe klarhed, foretages en sammenskrivning til en enkelt tekst;
- (2) i forbindelse med den fælles transportpolitik bør vejtrafikken inden for Fællesskabets område finde sted under de bedst mulige vilkår såvel vedrørende sikkerheden som konkurrenceforholdene mellem de forskellige medlemsstaters transportører;
- (3) den voksende vejtrafik og de derved forøgede farer og skadevirkninger stiller alle medlemsstater over for sikkerhedsproblemer af lignende art og alvor;
- (4) de nuværende kontrolnormer og -metoder varierer fra den ene medlemsstat til den anden, og denne

situation medfører uensartethed med hensyn til sikkerheden og miljøvenligheden af de kontrolrede køretøjer, der anvendes i medlemsstaterne; endvidere kan denne situation indvirke på konkurrencevilkårene for transportører i de forskellige medlemsstater;

(5) det er derfor nødvendigt i videst muligt omfang at harmonisere bestemmelserne om tidsintervaller mellem sådanne eftersyn samt om de tvungne kontrolpunkter;

(6) kontrollen med ibrugtagne køretøjer bør være relativt enkel, hurtig og billig;

(7) der bør derfor i særdirektiver fastsættes EF-minimumsnormer og -metoder for kontrol på de i bilag II anførte punkter;

(8) i en overgangsperiode anvendes de nationale normer fortsat på de punkter, der ikke er omfattet af særdirektiver;

(9) det er nødvendigt, at der foretages en hurtig tilpasning til den tekniske udvikling af de normer og metoder, der fastsættes i særdirektiverne, og for at lette gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger i så henseende må der indføres en procedure med et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et udvalg for tilpasning af den tekniske kontrol til den tekniske udvikling;

(10) for bremsesystemers vedkommende er det for tidligt allerede nu at fastsætte normer for indstillingen af lufttryk, luftpumpernes ydeevne mv. på grund af de forskellige testudstyr og -metoder, der anvendes i Fællesskabet;

(11) det er hensigten at ændre dette direktiv yderligere for at harmonisere og forbedre kontrolmetoderne;

⁽¹⁾ EFT nr. C 193 af 4. 7. 1996, s.1 og ændret forslag fremsendt den 18. 4. 1996.

⁽²⁾ EFT nr. C 39 af 12. 2. 1996, s. 24.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29. februar 1996 (EFT nr. C 78 af 18. 3. 1996, s. 27), Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 47 af 18. 2. 1977, s. 47. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 94/23/EF (EFT nr. L 147 af 14. 6. 1994, s. 6).

- (12) så længe prøvningsprocedurer og -praksis ikke er harmoniseret, må medlemsstaterne selv vurdere, hvilken prøvningsprocedure de ønsker at benytte til at kontrollere, om køretøjerne opfylder kravene til bremsning;
- (13) medlemsstaterne skal inden for deres eget kompetenceområde overvåge kvaliteten af og fremgangsmåden for den tekniske kontrol med motorkøretøjer;
- (14) Kommissionen bør nøje kontrollere den praktiske gennemførelse af dette direktiv og regelmæssigt underrette Europa-Parlamentet og Rådet om de opnåede resultater;
- (15) alle, der har med teknisk kontrol at gøre, erkender, at kontrolmetoden, især med hensyn til om køretøjet kontrolleres, når det er lastet, delvis lastet eller tomt, indvirker på, i hvor høj grad kontrolpersonalet har tillid til den tekniske kontrol med bremse-systemet;
- (16) forskrifter for bremsevirkningens referenceværdier med forskellig last for det enkelte motorkøretøj vil kunne bidrage til at genoprette denne tillid, og dette direktiv tillader kontrol efter denne fremgangsmåde som et alternativ til kontrol af overholdelse af minimumsværdierne for bremsevirkningen for hver kategori af motorkøretøjer;
- (17) hvad angår bremsesystemer, omfatter dette direktiv hovedsagelig motorkøretøjer, der er typegodkendt efter bestemmelserne i direktiv 71/320/EØF⁽¹⁾, skønt det erkendes, at visse typer motorkøretøjer er blevet godkendt på grundlag af nationale standarder, som kan være forskellige fra kravene i dette direktiv;
- (18) medlemsstaterne kan udvide bremsekontrollen til køretøjer eller kontrolpunkter, der ikke er omfattet af dette direktiv;
- (19) medlemsstaterne kan fastsætte strengere bestemmelser for bremsekontrollen eller øge kontrolhyppigheden;
- (20) formålet med dette direktiv er ved hjælp af regelmæssig kontrol af motorkøretøjers udstødning at holde denne nede på et lavt niveau i hele den periode, hvor køretøjerne er i brug, samt at sikre, at kraftigt forurenende køretøjer tages ud af drift, indtil de igen fungerer korrekt;
- (21) en forkert indstilling af motoren og en utilstrækkelig vedligeholdelse heraf skader både motoren og det omgivende miljø som følge af øget brændstofforbrug og forurening; miljøvenlige transportformer bør fremmes;
- (22) for motorer med kompressionstænding (dieselmotorer) anses målingen af udstødningens røgtæthed for at være en tilstrækkelig præcis indikator for køretøjets vedligeholdelsesstand med hensyn til emissioner;
- (23) for motorer med styret tænding (benzinmotorer) anses målingen af køretøjets CO-emissioner fra udstødningsrøret, der foretages ved tomgangshastighed, for at være en tilstrækkeligt præcis indikator for køretøjets vedligeholdelsesstand med hensyn til emission;
- (24) det må antages, at procenten af køretøjer, der nægtes godkendelse ved kontrollen som følge af fejl ved udstødningen, vil blive høj, såfremt køretøjerne ikke bliver rutinemæssigt vedligeholdt;
- (25) for de benzindrevne køretøjers vedkommende, hvor en typegodkendelse forudsætter, at de er udstyret med avancerede emissionskontrollsystemer såsom trevejskatalysator, der styres af en lambda-sonde, bør normerne for den periodiske kontrol med køretøjernes emission være strengere end for traditionelle køretøjer;
- (26) medlemsstaterne kan om nødvendigt udelukke visse kategorier af motorkøretøjer, der anses for at være af historisk betydning, fra direktivets anvendelsesområde; de kan også fastlægge deres egne standarder for kontrol af disse motorkøretøjer; denne mulighed bør ikke medføre, at der anvendes standarder, der er strengere end dem, som motorkøretøjet oprindeligt skulle opfylde;
- (27) dette direktiv skal gradvis tilpasses for at tage hensyn til fremskridt, der gøres med hensyn til konstruktion af motorkøretøjer, og som vil kunne lette kontrollen af ibrugtagne køretøjer, samt til de fremskridt, der gøres med hensyn til kontrolmetoder, der bedre afspejler forholdene under den faktiske brug af køretøjet;
- (28) Rådets direktiv 92/6/EØF⁽²⁾ kræver montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 71/320/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 37). Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 91/422/EØF (EFT nr. L 233 af 22. 8. 1991, s. 21).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/6/EØF af 10. februar 1992 om montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer i Fællesskabet (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 27).

- (29) indtil der er sket en udvikling i teknologien inden for hastighedsbegrænsende anordninger, som gør det muligt at lette kontrollen hermed, kan der dog ved den tekniske kontrol allerede nu foretages en række undersøgelser af visse elementer, når dette er muligt;
- (30) på nuværende tidspunkt er det op til medlemsstaterne at bestemme, hvilken måde de finder mest hensigtsmæssig til kontrol af, at hastighedsbegrænsende anordninger fungerer korrekt; hensigten er, at kontrolprocedurer og krav med tiden skal harmoniseres;
- (31) Kommissionen agter at foretage en vurdering af de praktiske erfaringer med, om hastighedsbegrænsende anordninger fungerer korrekt, og aflægge beretning for Rådet herom; beretningens konklusioner skal danne grundlag for eventuelle forslag om bestemmelser vedrørende de fremtidige hastighedsbegrænsende anordninger;
- (32) der stilles samme tekniske krav til hyrevogne og ambulancer som til personbiler; kontrolpunkterne kan være de samme, hvorimod der er forskel i kontrolhyppigheden;
- (33) i betragtning af foranstaltningens virkninger i den berørte sektor er de i dette direktiv omhandlede fællesskabsforanstaltninger — under hensyn til subsidiaritetsprincippet — nødvendige for, at det ønskede mål kan nås, nemlig at reglerne for teknisk kontrol harmoniseres, således at konkurrencen mellem transportvirksomhederne ikke forvrides og det garanteres, at køretøjerne er færdsels-sikkerhedsmæssigt tilfredsstillende justeret og vedligeholdt; disse mål kan ikke nås på tilfredsstillende måde af medlemsstaterne hver for sig;
- (34) medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelsen i den nationale lovgivning og anvendelsen af de ophævede direktiver berøres ikke af dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. I hver medlemsstat skal motordrevne køretøjer, der er registreret i denne medlemsstat, samt påhængsvogne og

sættevogne til disse køretøjer underkastes en periodisk teknisk kontrol i overensstemmelse med dette direktiv, navnlig dets bilag I og II.

2. De køretøjskategorier, der skal afprøves, den tekniske kontrols hyppighed og de tvungne kontrolpunkter er anført i bilag I og II.

Artikel 2

Den tekniske kontrol i henhold til dette direktiv skal udøves af staten, af offentlige særligt udpegede organisationer, eller af de organer eller virksomheder, der er udpeget af staten, herunder også behørigt autoriserede private organer, som virker under dens direkte tilsyn. Medlemsstaterne skal sikre, at kontrollen er objektiv og af høj kvalitet; dette gælder især, når der er tale om tekniske kontrolcentre, der samtidig virker som autoværksteder.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger, som de finder nødvendige, for at det kan godtgøres, at et køretøj er blevet godkendt ved en teknisk kontrol, der mindst svarer til bestemmelserne i dette direktiv.

Disse foranstaltninger skal meddeles de andre medlemsstater og Kommissionen.

2. Hver medlemsstat tillægger det bevis, der i en anden medlemsstat udstedes for, at et motordrevet køretøj, der er registreret i sidstnævnte stat, samt dets påhængsvogn eller sættevogn, er blevet godkendt ved en teknisk kontrol, der mindst svarer til bestemmelserne i dette direktiv, samme gyldighed, som hvis den selv havde udstedt dette bevis.

3. Medlemsstaterne anvender de relevante procedurer for — så vidt som det er praktisk muligt — at sikre, at bremsevirkningen i motorkøretøjer, der er indregistreret inden for deres område, opfylder kravene i dette direktiv.

KAPITEL II

Undtagelser og fravigelser

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan udelukke forsvarets, politiets og brandvæsenets køretøjer fra dette direktivs anvendelsesområde.

2. Medlemsstaterne kan efter høring af Kommissionen udelukke visse køretøjer, som anvendes under særlige

forhold, samt køretøjer, som ikke eller næsten ikke benytter det offentlige vejnet, herunder køretøjer, der anses for at være af historisk betydning, og som er bygget før den 1. januar 1960, eller som midlertidigt er ude af drift, fra dette direktivs anvendelsesområde eller anvende særlige bestemmelser for dem.

3. Medlemsstaterne kan efter samråd med Kommissionen fastsætte deres egne standarder for kontrol af køretøjer, der anses for at have historisk betydning.

Artikel 5

Uanset bestemmelserne i bilag I og II kan medlemsstaterne:

- fremskynde datoen for den første tvungne tekniske kontrol, samt eventuelt underkaste køretøjet en kontrol forud for dets registrering
- afkorte intervallet mellem to på hinanden følgende tvungne kontroleftersyn
- gøre den tekniske kontrol af frivilligt udstyr tvungen
- forhøje antallet af kontrolpunkter
- udvide den periodiske kontrol til også at omfatte andre kategorier af køretøjer
- foreskrive yderligere særlig kontrol
- kræve højere minimumsbremsevirkninger og inkludere kontrol med større last end dem, der er fastsat i bilag II, for de køretøjer, der er registreret inden for deres område, forudsat at sådanne krav ikke overstiger kravene i motorkøretøjets oprindelige typegodkendelse.

Artikel 6

1. Uanset bestemmelserne i bilag I og II og senest indtil den 1. januar 1993 kan medlemsstaterne:

- udskyde datoen for den første tvungne tekniske kontrol
- forlænge intervallet mellem to på hinanden følgende tvungne kontroleftersyn
- mindske antallet af kontrolpunkter
- ændre kategorierne af køretøjer, der er underkastet tvungen teknisk kontrol

under forudsætning af, at alle de i bilag I, punkt 5, nævnte varebiler underkastes tvungen teknisk kontrol i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv inden denne dato.

I de medlemsstater, hvor der den 28. juli 1988 ikke fandtes en ordning med regelmæssig teknisk kontrol af

denne kategori af køretøjer i lighed med den, der er omhandlet i dette direktiv, finder stk. 1 dog anvendelse indtil den 1. januar 1995.

2. For så vidt angår de i bilag I, punkt 6, nævnte personbiler, finder stk. 1 anvendelse indtil den 1. januar 1994.

I de medlemsstater, hvor der den 31. december 1991 ikke allerede fandtes en ordning med regelmæssig teknisk kontrol af denne kategori af køretøjer i lighed med den, der er omhandlet i dette direktiv, finder stk. 1 dog anvendelse indtil den 1. januar 1998.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 7

1. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de særdirektiver, der er nødvendige med henblik på fastsættelsen af minimumsnormer og -metoder for kontrol af de i bilag II anførte punkter.

2. De ændringer, der er nødvendige med henblik på at tilpasse de i særdirektiverne fastsatte normer og metoder til den tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 8.

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af et udvalg for tilpasning til den tekniske udvikling af direktivet om teknisk kontrol af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil, i det følgende benævnt »udvalget«; det består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

- b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelægges for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 9

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 1998 for Rådet en beretning om gennemførelsen af teknisk kontrol med personbiler ledsaget af sådanne forslag, som måtte være nødvendige, navnlig med hensyn til hyppigheden og indholdet af kontrollen.

2. Kommissionen foretager senest tre år efter indførelsen af regelmæssig kontrol med hastighedsbegrænsende anordninger og på basis af de til den tid indhentede erfaringer, en undersøgelse af, om den indførte kontrol er tilstrækkelig til at afsløre hastighedsbegrænsende anordninger, som er defekte, eller som der er foretaget indgreb i, og om de gældende regler bør ændres.

Artikel 10

De direktiver, der er opregnet i bilag III, del A, ophæves, uden at dette indskrænker medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse og anvendelse i bilag III, del B.

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med de i bilag IV anførte sammenligningstabeller.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsakter, som de udsteder for at efterkomme dette direktiv.

3. Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre den kontrolordning, der omhandles i dette direktiv.

De foranstaltninger, der vedtages, skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 12

Direktivet træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Rådets vegne
Formand

(*) Et år efter direktivets ikrafttræden.

BILAG I

KØRETØJSKATEGORIER OG TIDSINTERVALLER FOR KONTROL

Køretøjskategori	Tidsintervaller for kontrol
1. Motorkøretøjer til personbefordring med mere end otte siddepladser foruden førerens	Et år efter første ibrugtagning, derefter årligt
2. Motorkøretøjer til godstransport med en tilladt totalvægt på over 3 500 kg	Et år efter første ibrugtagning, derefter årligt
3. Påhængsvogne og sættevogne med en tilladt totalvægt på over 3 500 kg	Et år efter første ibrugtagning, derefter årligt
4. Hyrevogne, ambulancer	Et år efter første ibrugtagning, derefter årligt
5. Motorkøretøjer med mindst fire hjul, der normalt anvendes til vejgodstransport, med en tilladt totalvægt på højst 3 500 kg, med undtagelse af landbrugstraktorer og arbejdsredskaber	Fire år efter første ibrugtagning, derefter hvert andet år
6. Motorkøretøjer med mindst fire hjul, der anvendes til personbefordring med højst otte siddepladser foruden førerens	Fire år efter første ibrugtagning, derefter hvert andet år

BILAG II

OBLIGATORISKE KONTROLPUNKTER

Kontrollen skal mindst foretages på de i nedenstående skema anførte punkter, forudsat at disse vedrører udstyr, som i den pågældende medlemsstat er obligatorisk for det køretøj, der kontrolleres.

Den i dette bilag omhandlede kontrol kan foretages uden afmontering af køretøjets dele.

Såfremt køretøjet udviser mangler på nedennævnte kontrolpunkter, vedtager medlemsstaternes kompetente myndigheder en procedure for fastsættelse af de betingelser, på hvilke køretøjet kan køre, indtil det opfylder kravene i forbindelse med en ny teknisk kontrol.

Medlemsstaterne skal dog påse, at køretøjer, der ikke opfylder mindstekravene til bremsesystemer og udstødning, ikke benyttes i trafikken.

KØRETØJER I KATEGORI 1, 2, 3, 4, 5 OG 6

1. Bremsesystem

Kontrollen af køretøjets bremsesystem skal foretages på følgende punkter. De værdier, der opnås ved kontrol af bremsesystemet, skal, så vidt det er praktisk gennemførligt, svare til de tekniske normer, der er fastsat i direktiv 71/320/EØF⁽¹⁾.

<i>Punkter, der skal kontrolleres</i>	<i>Årsager til, at køretøjet ikke kan godkendes</i>
1.1. Mekanisk tilstand og virkemåde	
1.1.1. Fodbremsepedalaksel	<ul style="list-style-type: none"> — for stram — slidt leje — for stort slid/slør
1.1.2. Pedalens tilstand og betjeningsanordningens vandring	<ul style="list-style-type: none"> — for stor eller for lille uudnyttet vandring — betjeningsanordningen returnerer ikke korrekt — skridsikker belægning på bremsespedal mangler, sidder løst eller er slidt
1.1.3. Vakuumpumpe eller kompressor og beholdere	<ul style="list-style-type: none"> — for lang tid til opnåelse af arbejdstryk — utilstrækkeligt lufttryk/vakuum til at aktivere bremsen mindst to gange, efter at alarmanordningen har givet signal (eller manometerviseren er uden for det sikre område) — lækager, der bevirker et mærkbart trykfald, eller hørlig luftudsivning
1.1.4. Alarmanordning for utilstrækkeligt tryk, alarmanordningens manometer	<ul style="list-style-type: none"> — alarmanordning eller manometer defekt

⁽¹⁾ Rådets direktiv 71/320/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremsesystemer for visse kategorier af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 37). Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/422/EØF (EFT nr. L 233 af 22. 8. 1991, s. 21).

<i>Punkter, der skal kontrolleres</i>	<i>Årsager til, at køretøjet ikke kan godkendes</i>
1.1.5. Håndaktiveret bremseventil	<ul style="list-style-type: none"> — revnet, beskadiget eller slidt betjeningsanordning — bremseventil defekt — betjeningsanordning utilstrækkeligt fastgjort på ventilspindel eller utilstrækkeligt fastgjort ventil — løse tilslutninger eller utæthed i systemet — utilfredsstillende funktion
1.1.6. Parkeringsbremse, betjeningsarm, parkeringsbremsetandkrans	<ul style="list-style-type: none"> — parkeringsbremsetandkrans spærrer ikke tilstrækkeligt — for stort slid på betjeningsarmens aksel eller spærreanordningen — for stor vandring for betjeningsarmen, tegn på forkert justering
1.1.7. Ventiler (bremseventiler, styreventiler, regulatorer mv.)	<ul style="list-style-type: none"> — beskadiget, for stor luftudsivning — for stort olieforbrug i kompressoren — utilstrækkelig fastgørelse — udsivning af bremsevæske
1.1.8. Koblinger til påhængsvogn	<ul style="list-style-type: none"> — afspærringshaner eller selvlukkende ventiler defekte — utilstrækkelig fastgørelse — for store utætheder
1.1.9. Energilager eller trykluftbeholder	<ul style="list-style-type: none"> — beskadiget, tæret, utæt — aftapningsanordning virker ikke — utilstrækkelig eller ukorrekt fastgørelse
1.1.10. Servobremseaggregat, hovedcylinder (hydraulisk system)	<ul style="list-style-type: none"> — servoforstærker defekt — hovedcylinderen defekt eller utæt — hovedcylinderen utilstrækkeligt fastgjort — utilstrækkelig mængde bremsevæske — dæksel på hovedcylinder mangler — kontrollampe for bremsevæsken lyser eller er defekt — advarselsanordning for bremsevæskniveau defekt
1.1.11. Bremserør	<ul style="list-style-type: none"> — fare for svigt eller brud — utætheder i rør eller tilslutninger — beskadiget eller stærkt tæret — forkert monteret
1.1.12. Bremseslanger	<ul style="list-style-type: none"> — fare for svigt eller brud — beskadigede, slidte, for korte eller snoede — utætheder i slanger eller tilslutninger — spiles ud under tryk — porøs
1.1.13. Bremsebelægninger (bakker — klodser)	<ul style="list-style-type: none"> — nedslidte — tilsmudsede (olie, fedt osv.)

<i>Punkter, der skal kontrolleres</i>	<i>Årsager til, at køretøjet ikke kan godkendes</i>
1.1.14. Bremsetromler, bremseskiver	<ul style="list-style-type: none"> — stærkt slidte eller ridsede, revnede, utilstrækkeligt fastgjorte eller med brud — tilsmudsede (olie, fedt, osv.) — ankerpladen utilstrækkeligt fastgjort
1.1.15. Bremskabler, stænger, arme, forbindelsesled	<ul style="list-style-type: none"> — kabler beskadiget eller med knuder — stærkt slidte eller tærede — løse forbindelsesled mellem kabler eller stænger — defekte kabelstyr — bremsesystemets frie bevægelse begrænset — unormal bevægelse af arme/stænger/forbindelsesled som følge af dårlig justering eller stærkt slid
1.1.16. Bremscylindre (herunder fjederbremses og hydrauliske cylindre)	<ul style="list-style-type: none"> — revnede eller beskadigede — utætte — utilstrækkeligt fastgjorte — stærkt tærede — for stor vandring for cylinderen — støvbeskyttelsesmanchet mangler eller er stærkt beskadiget
1.1.17. Automatisk ventil for lastafhængig bremskraftregulering	<ul style="list-style-type: none"> — defekt forbindelse — forkert justering — sat sig fast, virker ikke — mangler
1.1.18. Automatiske justeringsanordninger	<ul style="list-style-type: none"> — sat sig fast eller unormal bevægelse som tegn på stærkt slid eller forkert justering — defekt
1.1.19. Retarder (hvis monteret eller krævet)	<ul style="list-style-type: none"> — løs forbindelse eller montering — defekt
1.2. Driftsbremse — præstationer og virkning	
1.2.1. Præstationer (gradvis forøgelse til maksimumsvirkning)	<ul style="list-style-type: none"> — utilstrækkelig bremsvirkning på et eller flere hjul — bremsvirkning på et hjul er mindre end 70 % af den højeste registrerede bremsvirkning på et andet hjul på samme aksel. Ved bremseprøve på vej vil køretøjet afvige stærkt fra sin kurs under opbremsningen — bremsvirkningen ikke gradvis (hug) — funktionstid unormalt lang på hvert hjul — store udsving i bremsvirkningen forårsaget af deformerede skiver eller ovale tromler

<i>Punkter, der skal kontrolleres</i>	<i>Årsager til, at køretøjet ikke kan godkendes</i>
1.2.2. Bremssevirkning	<ul style="list-style-type: none"> — bremsekoefficienten i forhold til den højeste tilladte masse eller, når det drejer sig om sættevogne, til summen af det tilladte akseltryk, der, hvor det er muligt, er mindre end følgende: Minimumsbremsevirkning kategori 1 50 % ⁽¹⁾ kategori 2 43 % ⁽²⁾ kategori 3 40 % ⁽³⁾ kategori 4 50 % kategori 5 45 % ⁽⁴⁾ kategori 6 50 % — eller en bremssevirkning, der er mindre end de af fabrikanten eventuelt fastlagte referenceværdier for motorkøretøjets aksel ⁽⁵⁾
1.3. Nødbremse — præstationer og virkning (hvis der anvendes separate systemer)	
1.3.1. Præstationer	<ul style="list-style-type: none"> — bremsen virker ikke på den ene side — bremssevirkning på et hjul er mindre end 70 % af den højeste registrerede bremssevirkning på et andet hjul på samme aksel — bremssevirkningen ikke gradvis (hug) — påhængsvogns automatiske bremsesystem virker ikke
1.3.2. Bremssevirkning	<ul style="list-style-type: none"> — for alle køretøjskategorier, bremsekoefficienten er mindre end 50 % ⁽⁶⁾ af bremssevirkningen fastlagt i 1.2.2 i forhold til den højeste tilladte masse eller, når det drejer sig om sættevogne, til summen af det tilladte akseltryk
1.4. Parkeringsbremse — præstationer og virkning	
1.4.1. Præstationer	<ul style="list-style-type: none"> — bremsen virker ikke på den ene side
1.4.2. Bremssevirkning	<ul style="list-style-type: none"> — for alle køretøjskategorier, bremsekoefficienten er mindre end 16 % i forhold til den højeste tilladte masse eller for motorkøretøjer mindre end 12 % i forhold til vogntogets tilladte totalmasse, idet den største værdi lægges til grund
1.5. Retarders eller motorbremseens ydeevne	<ul style="list-style-type: none"> — bremssevirkningen ikke gradvis — defekt
1.6. Blokeringsfri bremsler	<ul style="list-style-type: none"> — advarselsanordningen for blokeringsfri bremsning defekt — defekt

⁽¹⁾ 48 % for kategori 1 køretøjer, som ikke har ABS monteret, eller som er typegodkendt inden den 1. oktober 1991 (datoen for forbud mod første ibrugtagning uden europæisk komponenttypegodkendelse (direktiv 71/320/EØF som ændret ved Kommissionens direktiv 88/194/EØF (EFT nr. L 92 af 9. 4. 1988, s. 47)).

⁽²⁾ 45 % for køretøjer, der er registreret efter 1988 eller fra datoen for anvendelsen af direktiv 71/320/EØF, som ændret ved Kommissionens direktiv 85/647/EØF (EFT nr. L 380 af 31. 12. 1985, s. 1), i medlemsstaternes nationale lovgivning, afhængigt af hvilken dato, der er den seneste.

⁽³⁾ 43 % for sættevogne og kærre, der er registreret efter 1988 eller fra datoen for anvendelsen af direktiv 71/320/EØF, som ændret ved Kommissionens direktiv 85/647/EØF, i medlemsstaternes nationale lovgivning, afhængigt af hvilken dato, der er den seneste.

⁽⁴⁾ 50 % for kategori 5 motorkøretøjer, der er registreret efter 1988 eller fra datoen for anvendelsen af direktiv 71/320/EØF, som ændret ved Kommissionens direktiv 85/647/EØF, i medlemsstaternes nationale lovgivning, afhængigt af hvilken dato, der er den seneste.

⁽⁵⁾ Referenceværdien for køretøjets aksel er den bremssevirkning (udtrykt i newton), der er nødvendig for at opnå den foreskrevne minimumsbremsekræft ved den særlige vægt, motorkøretøjet har på kontroltidspunktet.

⁽⁶⁾ For kategori 2 og 5 motorkøretøjer vil minimumsvirkningen for nødbremser være 2,2 m/s² (eftersom bremssevirkningen for nødbremser ikke blev berørt i direktiv 71/320/EØF som ændret ved Kommissionens direktiv 85/647/EØF).

KØRETØJER I KATEGORI 1, 2 OG 3	KØRETØJER I KATEGORI 4, 5 OG 6
<p>2. Styreapparat og rat</p> <p>2.1. Mekanisk tilstand 2.2. Rat 2.3. Slør i styreapparatet</p>	<p>2. Styreapparat</p> <p>2.1. Mekanisk tilstand 2.2. Slør i styreapparatet 2.3. Fastgørelsen af styreapparatet 2.4. Hjullevjer</p>
<p>3. Udsyn</p> <p>3.1. Synsfelt 3.2. Rudernes tilstand 3.3. Førerspejle 3.4. Forrudevasker 3.5. Rudevasker</p>	<p>3. Udsyn</p> <p>3.1. Synsfelt 3.2. Rudernes tilstand 3.3. Førerspejle 3.4. Forrudevasker 3.5. Rudevasker</p>
<p>4. Lygter, lyssignaler, refleksanordninger og elektrisk udstyr</p> <p>4.1. Lygter til fjern- og nærlys 4.1.1. Tilstand og virkemåde 4.1.2. Indstilling 4.1.3. Afbrydere 4.1.4. Visuel virkningsgrad</p>	<p>4. Lysudstyr</p> <p>4.1. Lygter til fjern- og nærlys 4.1.1. Tilstand og virkemåde 4.1.2. Indstilling 4.1.3. Afbrydere</p>
<p>4.2. Positions- og markeringslygter</p> <p>4.2.1. Tilstand og virkemåde 4.2.2. Farve og visuel virkningsgrad</p>	<p>4.2. Tilstand og virkemåde, lygteglassenes tilstand, farve og visuel virkningsgrad i forbindelse med:</p> <p>4.2.1. Positions- og baglygter 4.2.2. Stoplygter 4.2.3. Retningsviserblinklygter 4.2.4. Baklygter 4.2.5. Tågelygter 4.2.6. Bagnummerpladelygte 4.2.7. Refleksanordninger 4.2.8. Havariblink</p>
<p>4.3. Stoplygter</p> <p>4.3.1. Tilstand og virkemåde 4.3.2. Farve og visuel virkningsgrad</p>	
<p>4.4. Retningsviserblinklygter</p> <p>4.4.1. Tilstand og virkemåde 4.4.2. Farve og visuel virkningsgrad 4.4.3. Kontakter 4.4.4. Blinkfrekvens</p>	
<p>4.5. Tågelygter for og bag</p> <p>4.5.1. Anbringelse 4.5.2. Tilstand og virkemåde 4.5.3. Farve og virkningsgrad</p>	

KØRETØJER I KATEGORI 1, 2 OG 3	KØRETØJER I KATEGORI 4, 5 OG 6
4.6. Baklygter 4.6.1. Tilstand og virkemåde 4.6.2. Farve og visuel virkningsgrad	
4.7. Bagnummerpladelygte	
4.8. Refleksanordninger — tilstand og farve	
4.9. Signallamper	
4.10. Elektriske forbindelser mellem det trækkende køretøj og påhængsvogn eller sættevogn	
4.11. Elektriske kabler	
5. Aksler, hjul, dæk, affjedring	5. Aksler, hjul, dæk, affjedring
5.1. Aksler	5.1. Aksler
5.2. Hjul og dæk	5.2. Hjul og dæk
5.3. Affjedring	5.3. Affjedring
6. Chassis og dele fastgjort til chassis	6. Chassis og dele fastgjort til chassis
6.1. Chassis eller ramme og dertil fastgjorte dele 6.1.1. Almindelig tilstand 6.1.2. Udstødning og lyddæmper 6.1.3. Brændstofbeholder og -ledninger 6.1.4. Bagkofangers geometriske kendetegn og tilstand, lastbiler 6.1.5. Reservehjulets fastgørelsesanordning 6.1.6. Sammenkoblingsanordning på trækkende køretøjer, påhængsvogne og sættevogne	6.1. Chassis eller ramme og dertil fastgjorte dele 6.1.1. Almindelig tilstand 6.1.2. Udstødning og lyddæmper 6.1.3. Brændstofbeholder og -ledninger 6.1.4. Reservehjulets fastgørelsesanordning 6.1.5. Sammenkoblingsanordningens sikkerhed (hvis en sådan forefindes)
6.2. Kabine og karrosseri 6.2.1. Almindelig tilstand 6.2.2. Fastgørelse 6.2.3. Døre og låse 6.2.4. Gulv 6.2.5. Førersæde 6.2.6. Trinbræt	6.2. Karrosseri 6.2.1. Tilstand 6.2.2. Døre og låse
7. Forskelligt udstyr	7. Forskelligt udstyr
7.1. Sikkerhedsseler	7.1. Fastgøring af førersædet

KØRETØJER I KATEGORI 1, 2 OG 3	KØRETØJER I KATEGORI 4, 5 OG 6
7.2. Ildslukker	7.2. Fastgøring af batteriet
7.3. Låse- og tyverisikringsanordninger	7.3. Lydsignalapparat
7.4. Advarselstrekant	7.4. Advarselstrekant
7.5. Forbindskasse	7.5. Sikkerhedsseler 7.5.1. Monteringssikkerhed 7.5.2. Selernes tilstand 7.5.3. Virkemåde
7.6. Stopklods(er) til hjul	
7.7. Lydsignalapparat	
7.8. Speedometer	
7.9. Fartskriver (tilstedeværelse og forsegling) — kontrol af, at fartskrivers installationsplade er gyldig (hvis fartskriver er påbudt ifølge rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 ⁽¹⁾) — i tvivlstilfælde kontrol af, at dækkenes omkreds eller dimensioner stemmer overens med oplysningerne på fartskriverens installationsplade — kontrol af, at fartskriverens forsegling er ubrudt og eventuel anden beskyttelse mod ulovlige indgreb er ubeskadiget, hvis dette er praktisk muligt	
7.10. Hastighedsbegrænsende anordning — kontrol af, at der forefindes hastighedsbegrænsende anordning, hvis den er påbudt ved direktiv 92/6/EØF ⁽²⁾ — kontrol af, at den hastighedsbegrænsende anordnings installationsplade er gyldig — kontrol af, at den hastighedsbegrænsende anordnings forsegling er ubrudt og eventuel anden beskyttelse mod ulovlige indgreb er ubeskadiget, hvis dette er praktisk muligt	
8. Gener	8. Gener
8.1. Støj	8.1. Støj

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrollapparatet inden for vejtransport (EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 8). Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2479/95 (EFT nr. L 256 af 26. 10. 1995, s. 8).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/6/EØF af 10. februar 1992 om montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer i Fællesskabet (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 27).

KØRETØJER I KATEGORI 1, 2, 3, 4, 5 OG 6

8.2 Udstødning

8.2.1. Motorkøretøjer, der er udstyret med motor med styret tænding (benzinmotor)

- a) Hvis udstødningen ikke kontrolleres af et avanceret emissionskontrollsystem, såsom en trevejskatalysator med *lambda*sonde:
1. Visuel inspektion af udstødningssystemet med henblik på en kontrol af, at der ikke findes nogen utætheder.
 2. Visuel inspektion af emissionskontrollsystemet, hvis et sådant forefindes, med henblik på en kontrol af, at det nødvendige udstyr forefindes.

Når motoren under hensyntagen til fabrikantens anvisninger er blevet driftsvarm, måles udstødningens indhold af kulilte (CO) med motoren i tomgangshastighed (ubelastet).

Udstødningsskikkens maksimalt tilladte CO-indhold skal svare til det, der er angivet af motorkøretøjsproducenten. Hvis oplysningerne herom ikke foreligger, eller hvis medlemsstaternes kompetente myndigheder beslutter ikke at anvende disse oplysninger som referenceværdi, må udstødningens indhold af CO ikke overstige følgende:

- for køretøjer, der er registreret eller taget i brug første gang mellem den dato, hvor medlemsstaterne krævede, at køretøjerne skulle være i overensstemmelse med direktiv 70/220/EØF⁽¹⁾, og den 1. oktober 1986:
CO — 4,5 volumenprocent
- for køretøjer, der er registreret eller taget i brug første gang efter den 1. oktober 1986:
CO — 3,5 volumenprocent.

- b) Hvis udstødningen kontrolleres af et avanceret emissionskontrollsystem såsom en trevejskatalysator med *lambda*sonde:

1. Visuel inspektion af udstødningssystemet med henblik på en kontrol af, at der ikke findes nogen utætheder, og at alle dele er komplette.
2. Visuel inspektion af emissionskontrollsystemet med henblik på en konstatering af, at det nødvendige udstyr forefindes.
3. Bestemmelse af effektiviteten af køretøjets emissionskontrollsystem ved måling af *lambda*-værdien og CO-indholdet af udstødningsskikken i overensstemmelse med punkt 4 eller i overensstemmelse med de af fabrikantens valgte og godkendte fremgangsmåder på tidspunktet for typegodkendelsen. Motoren bør forinden gøres driftsvarm i henhold til motorkøretøjsfabrikantens anvisninger for hver enkelt kontrol.
4. Emissioner fra udstødningsrøret — grænseværdier.
 - Måling ved tomgangshastighed:
Udstødningsskikkens maksimalt tilladte CO-indhold svarer til det, der er angivet af motorkøretøjsfabrikanten. Hvis disse oplysninger ikke foreligger, må det maksimalt tilladte CO-indhold ikke overstige 0,5 volumenprocent.
 - Måling ved et højere tomgangsomdrejningstal med ubelastet motor, idet motorens omdrejningstal mindst skal andrage 2 000 min⁻¹.
CO indhold: må ikke overstige 0,3 volumenprocent.
Lambda: $1 \pm 0,03$ eller i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger.

8.2.2. Motorkøretøjer, der er udstyret med kompressionsstændingsmotor (dieselmotor)

Måling af udstødningsskikkens røgtæthed ved et højere omdrejningstal, (ubelastet, dvs. motoren accelereres fra tomgangs- omdrejningstallet op til det højeste regulerede omdrejningstal). Røgtæthedsniveauet må ikke overstige det niveau, der er angivet på skiltet i overensstemmelse med direktiv 72/306/EØF⁽²⁾. Hvis disse oplysninger ikke foreligger, eller hvis medlemsstaternes kontrolmyndigheder beslutter sig til ikke at anvende denne referenceværdi, må følgende grænseværdier for den maksimale absorptionskoefficient ikke overskrides:

- indsugningsdieselmotorer: 2,5 m⁻¹,
- turboladede dieselmotorer: 3,0 m⁻¹

eller tilsvarende værdier, hvis der anvendes en anden form for udstyr end det, der anvendes ved EF-typegodkendelsen.

Køretøjer, der er registreret eller taget i brug første gang inden 1. januar 1980, er fritaget for at opfylde disse krav.

8.2.3. Kontroludstyr

Kontrollen med motorkøretøjers emissioner kræver anvendelse af kontroludstyr, der gør det muligt at foretage en nøjagtig kontrol af, om køretøjerne overholder de foreskrevne eller af fabrikanten angivne grænseværdier.

8.2.4. Hvis en køretøjstype ved EF-typegodkendelse ikke har kunnet overholde de grænseværdier, der er fastsat i dette direktiv, kan medlemsstaterne fastsætte forhøjede grænseværdier for denne køretøjstype på grundlag af bevismateriale fra fabrikanten. De underretter straks Kommissionen herom, som derefter underretter de øvrige medlemsstater.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsskikkens fra køretøjsmotorer med styret tænding (EFT, specialudgave 1970 (1), s. 149), Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/12/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 42)

⁽²⁾ Rådets direktiv 72/306/EØF af 2. august 1972 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emissionen af forurenende stoffer fra dieselmotorer til fremdrift af køretøjer (EFT nr. L 190 af 20. 8. 1972, s. 1). Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 89/491/EØF (EFT nr. L 238 af 15. 8. 1989, s. 43).

KØRETØJER I KATEGORI 1, 2 OG 3	KØRETØJER I KATEGORI 4, 5 OG 6
8.3. Radiostøjdæmpning	
9. Yderligere kontrolpunkter for køretøjer til offentlig personbefordring	
9.1. Nødudgang(e) (herunder hamre til knusning af ruder), (eller) nødudgangsskilt(e)	
9.2. Opvarmningsanlæg	
9.3. Luftforsyning	
9.4. Arrangement af siddepladser	
9.5. Indvendig belysning	
10. Identifikation af køretøjet	10. Identifikation af køretøjet
10.1. Nummerplade	10.1. Nummerplade
10.2. Stelnummer	10.2. Stelnummer

BILAG III

DEL A

Direktiver, der ophæves

(jf. artikel 10)

Rådets direktiv 77/143/EØF af 29. december 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil samt følgende direktiver om ændring heraf:

- Rådets direktiv 88/449/EØF,
- Rådets direktiv 91/225/EØF,
- Rådets direktiv 91/328/EØF,
- Rådets direktiv 92/54/EØF,
- Kommissionens direktiv 92/55/EØF,
- Rådets direktiv 94/23/EF.

DEL B

Direktiv	Frist for	
	gennemførelse	anvendelse
77/143/EØF (EFT nr. L 47 af 18. 2. 1977, s. 47)	31. december 1977	31. december 1977
88/449/EØF (EFT nr. L 222 af 12. 8. 1988, s. 10)	28. juli 1990	28. juli 1990
91/225/EØF (EFT nr. L 103 af 23. 4. 1991, s. 3)	1. januar 1992	1. januar 1992
91/328/EØF (EFT nr. L 178 af 6. 7. 1991, s. 29)	1. juli 1993	1. juli 1993
92/54/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 63)	22. juni 1993	22. juni 1993
92/55/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 68) før køretøjerne i bilag II, punkt 8.2.1, litra a) før køretøjerne i bilag II, punkt 8.2.2, før køretøjerne i bilag II, punkt 8.2.1, litra b)	22. juni 1993	1. januar 1994 1. januar 1996 1. januar 1997
94/23/EØF (EFT nr. L 147 af 14. 6. 1994, s. 6)	1. januar 1997	1. januar 1997

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL NR. 1

(dispositive del)

Nærværende direktiv	77/143/EØF	88/449/EØF	91/225/EØF	91/328/EØF	92/54/EØF	92/55/EØF	94/23/EØF
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1						
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 1						
Artikel 2	Artikel 4						
Artikel 3, stk. 1, første led	Artikel 5, stk. 1						
Artikel 3, stk. 1, andet led	Artikel 5, stk. 2						
Artikel 3, stk. 2	Artikel 5, stk. 3						
Artikel 3, stk. 3							Artikel 2
Artikel 4, stk. 1	Artikel 2, stk. 2						
Artikel 4, stk. 2	Artikel 2, stk. 3						
Artikel 4, stk. 3							Artikel 4
Artikel 5, første til sjette led	Artikel 3						
Artikel 5, syvende led							Artikel 3
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7, stk. 1	Artikel 1, stk. 1					
Artikel 6, stk. 2				Artikel 1, stk. 1			
Artikel 7, stk. 1 og 2			Artikel 1				

Nærværende direktiv	77/143/EØF	88/449/EØF	91/225/EØF	91/328/EØF	92/54/EØF	92/55/EØF	94/23/EF
Artikel 8, stk. 1-4			Artikel 1	Artikel 3			
Artikel 9, stk. 1							
Artikel 9, stk. 2							
Artikel 10							
Artikel 11, stk. 1	Artikel 6	Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1, 2 og 3	Artikel 5, stk. 1
Artikel 11, stk. 2		Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2		Artikel 5, stk. 2
Artikel 11, stk. 3							
Artikel 12						Artikel 2, stk. 4	
Artikel 13							

SAMMENLIGNINGSTABEL NR. 2
(køretøjskategorier underlagt teknisk kontrol)

Nærværende direktiv	77/143/EØF	88/449/EØF	91/225/EØF	91/328/EØF	92/54/EØF	92/55/EØF	94/23/EF
Bilag I							
Kategori 1	Bilag I						
Kategori 2	Kategori 1						
Kategori 3	Kategori 2						
Kategori 4	Kategori 3						
Kategori 5	Kategori 4						
Kategori 6		Artikel 1, stk. 2		Artikel 1, stk. 2			

SAMMENLIGNINGSTABEL NR. 3

(kontrolpunkter)

Nærværende direktiv	77/143/EØF	88/449/EØF	91/225/EØF	91/328/EØF	92/54/EØF	92/55/EØF	94/23/EF
Bilag II (*)	Bilag II						
Indledning, første afsnit	Indledning, første afsnit						
Indledning, andet afsnit					Artikel 1, stk. 1		
Indledning, tredje afsnit					Artikel 1, stk. 1		
Punkt 1					Artikel 1, stk. 1		
Punkt 1.2							
Punkt 1.2.1							Artikel 1
Punkt 1.2.2							
Punkt 1.3					Artikel 1, stk. 1		
Punkt 1.3.1							
Punkt 1.3.2							Artikel 1
Punkt 1.4					Artikel 1, stk. 1		
Punkt 1.4.1							
Punkt 1.4.2							Artikel 1
Punkt 1.5					Artikel 1, stk. 1		
Punkt 1.6							
Punkt 2		Artikel 1, stk. 3					
Punkt 7.8							
Punkt 7.9 (første til tredje led)	Artikel 1, stk. 3						
Punkt 7.10 (første til tredje led)							
Punkt 8		Artikel 1, stk. 3					
Punkt 8.1							
Punkt 8.2						Artikel 1, stk. 1	
Punkt 8.2.4							
Punkt 8.3		Artikel 1, stk. 3					
Punkt 10.2							

(*) NB Kategori 4 (hyrevogne og ambulancer) overført fra venstre til højre kolonne (kategori 5 og 6) i bilag II.

UDKAST TIL RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 8. september 1995 Rådet et forslag til direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁾, baseret på EF-traktatens artikel 75.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 29. februar 1996 ⁽²⁾, og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 22. november 1995 ⁽³⁾

Kommissionen forelagde på baggrund af disse udtalelser den 18. april 1996 Rådet et ændret forslag ⁽⁴⁾.

Rådet fastlagde den 18. juni 1996 sin fælles holdning i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 189 C.

II. FORMÅLET MED FORSLAGET

Kommissionens ændrede forslag tager sigte på en udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 77/143/EØF ⁽⁵⁾ for at sikre, at køretøjerne anvendes på Fællesskabets område på de bedst mulige betingelser, i henseende til såvel sikkerheden som konkurrencevilkårene for transportvirksomheder fra de forskellige medlemsstater. Det er endvidere formålet med forslaget at samle direktiv 77/143/EØF og de direktiver, hvorved dette direktiv er ændret, i én og samme tekst.

Kommissionens forslag indeholder følgende ændringer:

- i) Kommissionen foreslår, at hastighedsbegrænsende anordninger bliver omfattet af den tekniske kontrol i Fællesskabet for at undgå konkurrencefordrejninger mellem transportvirksomhederne som følge af forskellig teknisk kontrol i medlemsstaterne. Hvis der ikke fastsættes fælles standarder, vil hastighedsbegrænserne ikke blive kontrolleret, eller de vil blive kontrolleret på grundlag af nationale standarder, der er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat.
Mere præcist foreslås det, at hastighedsbegrænsere føjes til listen i bilag II over punkter, der obligatorisk skal kontrolleres idet der tilføjes et nyt punkt 7.10
- ii) da hastighedsbegrænserne normalt er forbundet med den fartskriver, der er installeret i køretøjer, der i øjeblikket anvendes af erhvervschauffører, foreslås der en ændring af punkt 7.9 i bilag II, der i den nuværende form er affattet således »7.9. Fartskriver (tilstedeværelse og forsegling)«. Hensigten med ændringen er at kontrollere, om fartskriveren ud over at være installeret i køretøjet også har en gyldig installationsplade, og, hvis det er nødvendigt, om dækkenes nominelle omkreds stemmer overens med oplysningerne på fartskriveren, samt, hvis det er muligt, om forseglingen er ubrudt
- iii) i forslagets artikel 4, stk. 3, hedder det, at medlemsstaterne kan fastsætte deres egne standarder for køretøjer, der har historisk betydning, hvilket er en ændring i forhold til artikel 4 i Kommissionens direktiv 94/23/EF, hvor denne mulighed er begrænset til kun at gælde for fastsættelse af standarder for kontrol af bremsernes effektivitet

⁽¹⁾ EFT nr. C 193 af 4. 7. 1996, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 78 af 18. 3. 1996, s. 26.

⁽³⁾ EFT nr. C 39 af 12. 2. 1996, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 193 af 4. 7. 1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 77/143/EØF af 29. december 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT nr. L 47 af 18. 2. 1977, s. 47). Direktivet er senest og dermed for sjette gang ændret ved Kommissionens direktiv 94/23/EF (EFT nr. L 147 af 14. 6. 1994, s. 6).

- iv) i bilag II til forslaget er køretøjer i kategori 4 — hyrevogne og ambulancer — flyttet fra venstre til højre kolonne og er dermed anført sammen med køretøjer i kategori 5 og 6, således at de punkter, der obligatorisk skal kontrolleres i forbindelse med hyrevogne og ambulancer, ikke længere svarer til dem, der gælder for busser og tunge lastvogne, men til dem, der gælder for personbiler; der er imidlertid forskel på, hvor ofte den tekniske kontrol skal foretages
- v) i bilag II til forslaget er der tilføjet et nyt fjerde afsnit i indledningen, hvori det hedder, at medlemsstaterne omgående skal forbyde kørsel med køretøjer, der ikke opfylder mindstekravene til bremsesystemer og udstødning.

III. GENNEMGANG AF RÅDETS FÆLLES HOLDNING

Rådets fælles holdning svarer i alt væsentligt til Kommissionens forslag. Den omfatter dog en række ændringer i forhold til forslaget.

Det drejer sig om følgende ændringer:

- tilføjelse i artikel 4, stk. 1, således at medlemsstaterne får mulighed for at udelukke brandvæsenets køretøjer fra direktivets anvendelsesområde
- tilføjelse i artikel 4, stk. 2, således at medlemsstaterne efter høring af Kommissionen kan udelukke køretøjer, der anses for at have historisk betydning og som er bygget før den 1. januar 1960
- fastsættelse i artikel 11, stk. 1, af direktivets anvendelsesdato til et år efter dets ikrafttræden
- indsættelse af et nyt stk. 3 i artikel 11, i stedet for det fjerde afsnit, som Kommissionen havde foreslået indsat i indledningen til bilag II. I henhold til dette stykke skal medlemsstaterne vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre den kontrolordning, der omhandles i dette direktiv, og foranstaltningerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.
- ændring i bilag II til direktivudkastet af andet led i punkt 7.9 vedrørende fartskriver; den nye tekst er affattet således:
 - »i tvivlstilfælde kontrol af, at dækkenes omkreds eller dimensioner stemmer overens med oplysningerne på fartskriverens installationsplade«.

IV. EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

1. Ændringsforslag fra Europa-Parlamentet som Kommissionen har overtaget, og som Rådet har godkendt

Rådet har fulgt Kommissionens forslag ved, om ikke ord til andet så dog indholdsmæssigt, at godkende følgende ændringsforslag fra Europa-Parlamentet:

- angående trettende betragtning, ændringsforslag 2 om indsættelse i direktivet af en ny betragtning, vedrørende bl. a. artikel 2, om kvaliteten af og fremgangsmåden for den tekniske kontrol
- angående fjortende betragtning, ændringsforslag 3 om i direktivet at indsætte en ny betragtning — ligeledes for at sikre kontrollens effektivitet — hvorefter Kommissionen nøje bør kontrollere den praktiske gennemførelse af direktivet og regelmæssigt bør underrette Europa-Parlamentet og Rådet om de opnåede resultater
- angående artikel 2, ændringsforslag 8, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at den tekniske kontrol, der foretages i offentlige eller private kontrolcentre, er objektiv og af høj kvalitet.

2. Ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen ikke har overtaget, og som Rådet ikke har godkendt

Rådet har ikke godkendt:

- *ændringsforslag 1*, hvorefter der i direktivet skal indsættes en betragtning, hvori der henvises til Europa-Parlamentets beslutning om officiel kodifikation. Rådets fælles holdning indeholder rent faktisk nye væsentlige elementer og udgør en omarbejdning af direktiv 77/143/EØF, hvorved bestemmelserne samles i én og samme tekst
 - *ændringsforslag 10*, hvorefter der i direktivet skal indsættes en betragtning, ifølge hvilken Kommissionen i 1996 skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvorvidt det er muligt at udvide den tekniske kontrol til også at omfatte to- og trehjulede køretøjer. Rådet finder, at det på dette stadium er for tidligt at udvide direktivets anvendelsesområde
 - *ændringsforslag 6*, hvorefter der skal fastsættes kortere tidsintervaller for kontrol af lette erhvervskøretøjer. Rådet finder, at medlemsstaterne ikke i øjeblikket er i stand til at gennemføre en sådan foranstaltning, da den fornødne infrastruktur ikke er til stede
 - *ændringsforslag 7*, hvorefter fremgangsmåden for kontrol af indholdet af kulilte (CO) i benzinmotorkøretøjers udstødning skal ændres, således at kontrollen først skal foretages ved koldstart. Rådet finder, at køretøjer uden katalysator dermed vil blive stillet ringere, da den oprindelige godkendelse af disse køretøjer ikke omfatter kontrol, der først foretages ved koldstart.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 39/96

fastlagt af Rådet den 18. juni 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/.../EF om ændring af direktiv 93/16/EØF om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser

(96/C 248/04)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 49, artikel 57, stk. 1, og stk. 2, første og tredje punktum, samt artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at indføre hensigtsmæssige procedurer til ajourføring af artikel 5, stk. 3, artikel 7, stk. 2, og artikel 26 og 27 i direktiv 93/16/EØF ⁽⁴⁾ under hensyn til de hyppige ændringer i speciallægers uddannelse og benævnelse i medlemsstaterne;

anvendelse af sådanne procedurer, der er fastsat i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾, vil kunne forbedre effektiviteten af Fællesskabets beslutningsproces, således at den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser lettes for speciallæger, hvis rettigheder afhænger af en ajourføring af ovennævnte bestemmelser;

anvendelsen af procedurerne i afgørelse 87/373/EØF bør ske i overensstemmelse med den modus vi-

vendi ⁽⁶⁾ for komitologiproceduren, som er indgået mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, indtil der er foretaget en revision af traktaterne i henhold til artikel N, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union;

det er nødvendigt at ajourføre artikel 5, stk. 3, og artikel 7, stk. 2, vedrørende kvalifikationsbeviser for speciallæger, der er anerkendt af to eller flere medlemsstater, og tilføje disse medlemsstater på de relevante fortegnelser over benævnelser for speciallægeuddannelser, når uddannelsen i de pågældende medlemsstater opfylder minimumskravene i direktiv 93/16/EØF;

der bør i nævnte direktivs artikel 26 og 27 fastsættes en minimumsvarighed for nye speciallægeuddannelser, der indføres i direktivet, og ajourføre andre minimumsvarigheder, når det findes nødvendigt;

Kommissionen kan, bistået af det ved afgørelse 75/365/EØF ⁽⁷⁾ nedsatte udvalg af højere embedsmænd inden for sundhedsvæsenet som rådgivende udvalg, kunne gennemføre de nødvendige ændringer af artikel 5, stk. 3, og artikel 7, stk. 2;

det er hensigtsmæssigt, at nævnte udvalg, når det bistår Kommissionen ved gennemførelsen af ændringerne af artikel 26 og 27, handler som et forskriftsudvalg —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 93/16/EØF ændres således:

1) I artikel 5 tilføjes følgende stykke:

»4. Fortegnelsen over de i stk. 3 anførte benævnelser ændres efter proceduren i artikel 44 A, stk. 2.«

2) I artikel 7 tilføjes følgende stykke:

⁽⁶⁾ EFT nr. C 102 af 4 .4. 1996, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 19. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 80/157/EØF (EFT nr. L 33 af 11. 2. 1980, s. 15).

⁽¹⁾ EFT nr. C 389 af 31. 12. 1994, s. 19, og EFT nr. C 28 af 1. 2. 1996, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 133 af 31. 5. 1995, s. 10.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29. juni 1995 (EFT nr. C 183 af 17. 7. 1995, s. 24), Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 165 af 7. 7. 1993, s. 1. Direktivet er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

»3. Fortegnelsen over de i stk. 2 anførte benævnelser ændres efter proceduren i artikel 44 A, stk. 2.«

3) I artikel 26 og 27 tilføjes følgende stykke:

»Fortegnelsen over de i denne artikel anførte minimumsvarigheder for speciallægeuddannelserne ændres efter proceduren i artikel 44 A, stk. 3.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 44 A

1. Når der henvises til procedurerne i denne artikel, bistås Kommissionen af Udvalget af Højere Embedsmænd inden for Sundhedsvæsenet, der er nedsat ved afgørelse 75/365/EØF(*).

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til de pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse

af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på to måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

(*) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 19. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 80/157/EØF (EFT nr. L 33 af 11. 2. 1980, s. 15).«

Artikel 2

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

UDKAST TIL RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 19. december 1994 et forslag til direktiv — på grundlag af artikel 49, artikel 57, stk. 1 og stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 66 i EF-traktaten — om ændring af direktiv 93/16/EØF om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 29. juni 1995 og den 29. marts 1995.

Som følge af disse udtalelser forelagde Kommissionen et ændret forslag ved skrivelse af 27. november 1995.

2. Rådet fastlagde den 18. juni 1996 sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅL

Formålet med direktivet er at forbedre anvendelsen af direktiv 93/16/EØF ved at gøre det lettere at foretage en effektiv ajourføring dels af fortegnerne over benævnelserne for de speciallægeuddannelser, der kan tages i medlemsstaterne (artikel 5, stk. 3, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 93/16/EØF), dels af de tilsvarende fortegner over minimumsvarigheden af de pågældende uddannelser (artikel 26 og 27 i direktiv 93/16/EØF).

Med henblik herpå indsættes der en ny artikel 44 A i grunddirektivet, hvorefter de pågældende fortegner ajourføres ved hjælp af udvalgsprocedurer ⁽¹⁾.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Rådets fælles holdning følger i meget høj grad Kommissionens ændrede forslag, idet Rådet har overtaget de fem ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen i store træk har accepteret.
2. Rådet har imidlertid fundet det hensigtsmæssigt at erstatte den af Kommissionen foreslåede udvalgsprocedure af type II variant b) (forvaltningsudvalg), i den nye artikel 44 A, stk. 3, med en procedure af type III, variant a) (forskriftsudvalg). Den sidste betragtning er ændret i overensstemmelse hermed.

Rådet har foretaget denne ændring i betragtning af, at en ændring af minimumsvarigheden af en af de i grunddirektivets artikel 26 og 27 nævnte uddannelser vil kunne indebære såvel en nedsættelse som en forlængelse af denne varighed, hvilket i visse tilfælde vil kunne forringe det beskyttelsesniveau, der tilbydes offentligheden. Omvendt vil en forlængelse af varigheden af en uddannelse kunne medføre ikke ubetydelige udgifter for de offentlige myndigheder.

3. Bortset fra rent redaktionelle tilpasninger udgør medtagelsen i forbindelse med første betragtning af en henvisning til den ændring, der er foretaget af direktiv 93/16/EØF ved tiltrædelsesakten af 1994, den eneste yderligere ændring af teksten.

⁽¹⁾ Jf. Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33).

IV. KONKLUSION

På baggrund af ovenstående anser Rådet, at teksten til den fælles holdning fuldt ud opfylder det sigte, Kommissionen havde med sit forslag, nemlig en hurtig og effektiv ajourføring af direktiv 93/16/EØF, når dette er nødvendigt som følge af den stadige udvikling i specialiseringerne og de tilsvarende speciallægeuddannelser.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 40/96

fastlagt af Rådet den 25. juni 1996

med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv 96/.../EF om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

(96/C 248/05)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽⁵⁾ har til formål at give de kompetente myndigheder de oplysninger, der er nødvendige for, at de fuldt informeret om et givet projekts sandsynlige væsentlige virkninger på miljøet kan træffe afgørelse herom miljøvurderingsproceduren er et grundlæggende redskab i miljøpolitikken, således som den er defineret i traktatens artikel 130 R og i Det Europæiske Fællesskabs femte program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling;
- (2) grundprincipperne i vurderingen af miljøpåvirkningen bør harmoniseres, og medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere miljøbeskyttelsesregler;
- (3) erfaringerne fra miljøkonsekvensvurdering som beskrevet i den af Kommissionen den 2. april 1993 vedtagne beretning om gennemførelse af direktiv

85/337/EØF viser et behov for at indsætte bestemmelser i direktivet, som kan gøre reglerne for vurderingsproceduren klarere samt supplere og forbedre dem for at sikre, at direktivet anvendes på en stadig mere harmoniseret og effektiv måde;

- (4) for projekter, som kræver en vurdering, bør der fastsættes krav om, at der skal indgives ansøgning om tilladelse; vurderingen bør foretages, inden en sådan tilladelse gives;

- (5) det er hensigtsmæssigt at udvide listen over projekter, der vil påvirke miljøet væsentligt, og som derfor principielt skal vurderes systematisk;

- (6) projekter af andre typer påvirker muligvis ikke miljøet væsentligt i alle tilfælde; sådanne projekter bør vurderes, når medlemsstaterne skønner, at de vil kunne påvirke miljøet væsentligt;

- (7) medlemsstaterne bør ud fra, hvor meget disse projekter påvirker miljøet, kunne fastsætte tærskler eller kriterier for, hvilke af dem der skal vurderes; medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at foretage en individuel gennemgang af projekter, der ligger under disse tærskler, eller som ikke opfylder disse kriterier;

- (8) når medlemsstaterne fastsætter sådanne tærskler eller kriterier eller foretager en individuel gennemgang af projekterne for at fastlægge, hvilke der skal vurderes på grund af deres betydelige miljøvirkninger, bør de tage hensyn til de relevante udvælgelseskriterier, som er fastsat i dette direktiv; i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet er medlemsstaterne bedst egnede til at anvende disse kriterier i de konkrete tilfælde;

- (9) at der findes et lokalitetskriterium i tilknytning til særlige bevaringsområder, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til Rådets direktiv 79/409/

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 12. 5. 1994, s. 8, og EFT nr. C 81 af 19. 3. 1996, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 393 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 210 af 14. 8. 1995, s. 78.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. oktober 1995 (EFT nr. C 287 af 30. 10. 1995, s. 83), Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- EØF af 2. maj 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾, betyder ikke nødvendigvis, at projekter i sådanne områder automatisk skal underkastes en vurdering i henhold til nærværende direktiv;
- (10) der bør indføres en procedure, som sætter en bygherre i stand til at indhente en udtalelse fra de kompetente myndigheder om indholdet og omfanget af de oplysninger, der skal udarbejdes og fremlægges med henblik på vurderingen; medlemsstaterne kan efter denne procedure bl. a. pålægge bygherren at fremlægge alternative løsninger til de projekter, som vedkommende agter at indgive ansøgning om;
- (11) det er ønskeligt at styrke bestemmelserne om miljøkonsekvensvurdering på tværs af landegrænserne for at tage hensyn til udviklingen på internationalt plan;
- (12) Fællesskabet undertegnede den 25. februar 1991 konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 85/337/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse. Disse projekter er defineret i artikel 4.«

- 2) I artikel 2 indsættes følgende nye stykke:

»2a. Medlemsstaterne kan vedtage en fælles procedure for at opfylde kravene i dette direktiv og i Rådets direktiv 96/.../EF af ... om integreret forebyggelse og kontrol af forurening (*).

(*) EFT nr. L ...«

(1) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
(2) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

- 3) Artikel 2, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt helt eller delvis fra de i dette direktiv fastsatte bestemmelser, jf. dog artikel 7.«

- 4) Artikel 2, stk. 3, litra c), affattes således:

»c) forud for tilladelsen underrette Kommissionen om begrundelsen for den indrømmede undtagelse samt give den de oplysninger, som de i givet fald stiller til rådighed for deres egne statsborgere.«

- 5) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Vurderingen af indvirkningen på miljøet skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde og i overensstemmelse med artikel 4–11, bestå i på passende måde at påvise, beskrive og vurdere de direkte og indirekte virkninger af et projekt på følgende faktorer:

- mennesker, fauna og flora
- jordbund, vand, luft, klima og landskab
- materielle goder og kulturarv
- samspillet mellem faktorerne i første, andet og tredje led.«

- 6) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Med forbehold af artikel 2, stk. 3, skal projekter, der er opført i bilag I, vurderes i henhold til artikel 5–10.

2. Med forbehold af artikel 2, stk. 3, skal medlemsstaterne for projekter, der er opført i bilag II, ved hjælp af

- a) en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde, eller
- b) grænseværdier eller kriterier fastsat af medlemsstaten

afgøre, om projektet skal vurderes i henhold til artikel 5–10.

Medlemsstaterne kan beslutte at anvende begge de i litra a) og b) nævnte procedurer.

3. Ved en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde eller ved fastsættelse af grænseværdier eller kriterier i henhold til stk. 2 skal der tages hensyn til de relevante udvælgelseskriterier i bilag III.

4. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheders afgørelser efter stk. 2 stilles til rådighed for offentligheden.«

7) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. For så vidt angår projekter, hvis indvirkning på miljøet i henhold til artikel 4 skal vurderes i overensstemmelse med artikel 5-10, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bygherren på passende vis giver de i bilag IV omhandlede oplysninger, når

- a) medlemsstaterne er af den opfattelse, at oplysningerne er relevante på et givet stadium i tilladelsesproceduren og for så vidt angår de særlige karakteristika, der gør sig gældende for et bestemt projekt eller en bestemt projekttype og for det miljø, som måtte blive berørt, og
- b) medlemsstaterne finder, at det i betragtning af bl. a. den nuværende viden og de nuværende vurderingsmetoder med rimelighed kan forlanges, at bygherren indsamler disse oplysninger.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den kompetente myndighed, hvis bygherren forlanger det, før han indgiver en ansøgning om tilladelse, udtaler sig om, hvilke oplysninger bygherren skal fremlægge i henhold til stk. 1. Den kompetente myndighed skal rådføre sig med bygherren og de i artikel 6, stk. 1, nævnte myndigheder, før den afgiver sin udtalelse.

Den omstændighed, at myndigheden har afgivet en udtalelse i henhold til dette stykke, forhindrer den ikke i senere at kræve yderligere oplysninger af bygherren.

Medlemsstaterne kan kræve, at de kompetente myndigheder afgiver en sådan udtalelse, uanset om bygherren anmoder derom.

3. De oplysninger, som bygherren skal give i henhold til stk. 1, skal mindst omfatte

- en beskrivelse af projektet med oplysninger om placering, art og dimensioner
- en beskrivelse af påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger
- de data, der er nødvendige for at konstatere og vurdere de væsentlige virkninger, projektet vil kunne få for miljøet
- en oversigt over de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, og oplysninger om de vigtigste grunde til valget under hensyn til indvirkningen på miljøet

— et ikke-teknisk resumé af de i de foregående led omhandlede oplysninger.

4. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at myndigheder, som måtte være i besiddelse af relevante oplysninger, jf. navnlig artikel 3, stiller disse til rådighed for bygherren.«

8) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at myndigheder, som på grund af deres særlige ansvar på miljøområdet kan blive berørt af projektet, får mulighed for at afgive udtalelse om de oplysninger, som bygherren har fremlagt, og om ansøgningen om tilladelse. Medlemsstaterne udpeger i dette øjemed de myndigheder, der skal høres, enten generelt eller i hvert enkelt tilfælde. Disse myndigheder underrettes om de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5. De nærmere regler for denne høring fastsættes af medlemsstaterne.«

I artikel 6, stk. 2, andet led, ændres »inden projektet påbegyndes« til »inden der gives tilladelse til projektet«.

9) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Er en medlemsstat klar over, at et projekt vil kunne få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, eller anmoder en medlemsstat, der vil kunne blive berørt i betydelig grad, derom, fremsender den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført, snarest muligt og senest på det tidspunkt, hvor den oplyser sine egne borgere derom, bl. a. følgende oplysninger til den berørte medlemsstat:

- a) en beskrivelse af projektet tillige med alle foreliggende oplysninger om dets eventuelle grænsoverskridende virkninger
- b) oplysninger om, hvilken afgørelse der vil kunne træffes

og giver den anden medlemsstat en rimelig frist til at angive, om den ønsker at deltage i proceduren for vurdering af virkningerne på miljøet, og kan tilføje de oplysninger, der er nævnt i stk. 2.

2. Hvis en medlemsstat, som modtager oplysninger i medfør af stk. 1, angiver, at den agter at deltage i proceduren for vurdering af virkningerne på miljøet, skal den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført, hvis den ikke allerede har gjort det, sende den berørte medlemsstat de i henhold til artikel 5 indhentede oplysninger samt relevante oplysninger vedrørende nævnte procedure, herunder ansøgningen om tilladelse.

3. De enkelte medlemsstater skal også, i den udstrækning de er berørt:

- a) sørge for, at de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger inden for en rimelig frist bliver tilgængelige for de myndigheder, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, samt for den berørte offentlighed i det område af medlemsstaten, der vil kunne blive udsat for en væsentlig påvirkning,

og

- b) sikre, at disse myndigheder og den berørte offentlighed, inden der gives tilladelse til projektet, inden for en rimelig frist får mulighed for at udtale sig om de oplysninger, der er fremlagt for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført.

4. De berørte medlemsstater skal foretage høringer om bl. a. projektets eventuelle grænseoverskridende virkninger og de foranstaltninger, der er påtænkt for at begrænse eller undgå sådanne virkninger.

5. De nærmere bestemmelser for gennemførelsen af bestemmelserne i denne artikel kan fastlægges af de berørte medlemsstater.«

- 10) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Der skal tages hensyn til de i henhold til artikel 5, 6 og 7 foretagne høringer og indhentede oplysninger i forbindelse med tilladelsesproceduren.«

- 11) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. Når der er truffet afgørelse om at give eller nægte tilladelse, informerer den eller de kompetente myndigheder offentligheden herom efter nærmere fastsatte retningslinjer og gør følgende oplysninger tilgængelige for offentligheden:

- indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet til den
- de vigtigste begrundelser og betragtninger, der ligger til grund for afgørelsen
- om nødvendigt en beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger, som går ud på at undgå, begrænse og om muligt afbøde væsentlige negative virkninger.

2. Den eller de kompetente myndigheder underretter enhver medlemsstat, der er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 7, og sender den de oplysninger, der henvises til i stk. 1.«

- 12) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Dette direktiv berører ikke de kompetente myndigheders pligt til at overholde de begrænsninger, som i de enkelte medlemsstaters retsfor skrifter og administrative bestemmelser samt gældende sædvane eller praksis er indført af hensyn til industrielle hemmeligheder og forretningshemmeligheder, herunder intellektuel ejendomsret, samt af hensyn til almenvellet.

Når artikel 7 finder anvendelse, er tilsendelse af oplysninger til eller modtagelse af oplysninger fra en anden medlemsstat underlagt de begrænsninger, der gælder i den medlemsstat, hvor projektet foreslås gennemført.«

- 13) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne meddeler navnlig Kommissionen de kriterier og/eller grænseværdier, der vedtages med henblik på udvælgelse af de pågældende projekter i henhold til artikel 4, stk. 2.«

- 14) Artikel 13 udgår.

- 15) Bilag I, II og III erstattes af bilag I, II, III og IV i bilaget.

Artikel 2

Fem år efter dette direktivs ikrafttræden sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om gennemførelsen og virkningen af direktiv 85/337/EØF som ændret ved dette direktiv. Beretningen skal udarbejdes på grundlag af den i artikel 11, stk. 1 og 2, omhandlede udveksling af oplysninger.

På grundlag af denne beretning forelægger Kommissionen, hvor det er relevant, Rådet supplerende forslag med henblik på at sikre yderligere samordning af gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Hvis en ansøgning om tilladelse er forelagt den kompetente myndighed inden den 1. januar 1998, gælder bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF som affattet inden nærværende ændring.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i . . . , den . . .

På Rådets vegne

Formand

BILAG

»BILAG I

PROJEKTER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 1

1. Råolieraffinaderier (undtagen virksomheder, der udelukkende fremstiller smøremidler på grundlag af råolie) samt anlæg til forgasning og fortætning af mindst 500 tons kul eller bituminøs skifer om dagen.
2. — Konventionelle kraftværker og andre fyringsanlæg med en termisk ydelse på mindst 300 MW, samt
 - kernekraftværker og andre kernereaktorer herunder demontering og nedlukning af sådanne kernekraftværker eller reaktorer ⁽¹⁾ (bortset fra forskningsanlæg til fremstilling og forarbejdning af spaltelige og fertile stoffer, hvis maksimumskapacitet ikke overstiger 1 kW vedvarende termisk ydelse).
3. a) Anlæg til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel.
b) Anlæg, der er bestemt:
 - til fremstilling eller berigning af nukleart brændsel
 - til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel eller højradioaktivt affald
 - til endelig bortskaffelse af bestrålet nukleart brændsel
 - udelukkende til endelig bortskaffelse af radioaktivt affald
 - udelukkende til deponering (planlagt til at vare i mere end ti år) af bestrålet nukleart brændsel eller radioaktivt affald på et andet sted end produktionsstedet.
4. — Integrerede jern- og stålværker til fremstilling af råjern og råstål.
 - Anlæg til udvinding af non-ferro råmetaller af malme, koncentrat eller sekundære råstoffer ved hjælp af metalprocesser, kemiske eller elektrolytiske processer.
5. Anlæg til udvinding af asbest og til behandling og forarbejdning af asbest og af produkter, der indeholder asbest: for så vidt angår produkter i asbestcement, med en årlig produktion på over 20 000 tons færdige produkter; for så vidt angår friktionspakninger, med en årlig produktion på 50 tons færdige produkter; for så vidt angår anden anvendelse af asbest, med et årligt forbrug heraf på over 200 tons.
6. Integrerede kemiske anlæg, dvs. anlæg til fremstilling i industriel målestok af stoffer ved kemisk omdannelse, som ligger side om side og funktionelt hører sammen, og som er
 - i) til fremstilling af organiske grundkemikalier,
 - ii) til fremstilling af uorganiske grundkemikalier
 - iii) til fremstilling af fosfat-, kvælstof- eller kaliumholdig kunstgødning (også blandingsgødning)
 - iv) til fremstilling af basisplantebeskyttelsesmidler og biocider
 - v) til fremstilling af farmaceutiske basisprodukter ved hjælp af en kemisk eller biologisk proces
 - vi) til fremstilling af sprængstoffer.
7. a) Nyanlæg til jernbanefjerntrafik samt lufthavne ⁽²⁾ med en start- og landingsbane på mindst 2 100 m.
b) Anlæg af motorveje og motortrafikveje ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kernekraftværker og andre kernereaktorer ophører med at betragtes som sådanne, når alt nukleart brændsel og andre radioaktivt kontaminerede elementer er blevet permanent fjernet fra anlæggets område.

⁽²⁾ I dette direktiv forstås ved »lufthavne« lufthavne, som svarer til definitionen i Chicago-overenskomsten af 1944 om oprettelse af Organisationen for International Civil Luftfart (bilag 14).

⁽³⁾ I dette direktiv forstås ved »motortrafikvej« veje, der svarer til definitionen i ECE-aftalen af 15. november 1975 om internationale hovedtrafikårer.

- c) Anlæg af nye veje med mindst fire kørebaner eller udretning og/eller udvidelse af en eksisterende vej med højst to kørebaner med henblik på anlæg af mindst fire kørebaner, hvis en sådan ny vej eller et således udrettet og/eller udvidet vejafsnit har en ubrudt længde på mindst 10 km.
8. a) Indre vandveje og havne ved indre vandveje, som kan anløbes af fartøjer på over 1 350 tons.
b) Søhandelshavne, anløbsbroer til lastning og losning, der er forbundet med havneanlæg til lands og til vands (bortset fra færgebroer), der kan anløbes af fartøjer på over 1 350 tons.
9. Anlæg til bortskaffelse af farligt affald ved forbrænding, kemisk behandling (som defineret i bilag II A til direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾), afsnit D.9 eller deponering i jorden (dvs. affald, der er omfattet af direktiv 91/689/EØF ⁽²⁾).
10. Anlæg til bortskaffelse af ikke-farligt affald ved forbrænding eller kemisk behandling (som defineret i bilag II A til direktiv 75/442/EØF, afsnit D.9) med en kapacitet på over 100 tons/dag.
11. Arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand eller kunstig tilførsel af grundvand, hvor den indvundne eller tilførte mængde vand udgør mindst 10 mio. m³/år.
12. a) Anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, når formålet er at forebygge eventuel vandmangel, og når den overførte vandmængde overstiger 100 mio. m³/år.
b) I alle andre tilfælde anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, når den gennemsnitlige vandmængde i det bækken, hvorfra vandet overføres, over flere år overstiger 2 000 mio. m³/år, og den overførte vandmængde overstiger 5 % af denne mængde.
- Overførsel af drikkevand via rørledninger er ikke omfattet.
13. Anlæg til behandling af spildevand med en kapacitet på over 150 000 personækvivalenter (som defineret i direktiv 91/271/EØF ⁽¹⁾, artikel 2, nr. 6).
14. Udvinning af mere end 500 tons råolie/dag og mere end 500 000 m³ naturgas/dag i kommercielt øjemed.
15. Dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplagring af vand, når den nye eller supplerende opstuede eller oplagrede vandmængde overstiger 10 mio. m³.
16. Rørledninger til transport af gas, olie eller kemikalier med en diameter på over 800 mm og en længde på over 40 km.
17. Anlæg til intensiv fjerkræavl og svineavl med mere end:
a) 85 000 slagtekyllinger, 60 000 høner
b) 3 000 slagtesvin (over 30 kg),
eller
c) 900 søer.
18. Industrianlæg til
a) fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer
b) fremstilling af papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 200 tons/dag.
19. Stenbrud og minedrift i åbne brud, hvor minestedets areal er på over 25 hektar, eller tørvegravning på et areal på over 150 hektar.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 94/3/EF (EFT nr. L 5 af 7. 1. 1994, s. 15).

⁽²⁾ EFT nr. L 337 af 31. 12. 1991, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 28).

⁽³⁾ EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991, s. 40. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

20. Anlæg af stærkstrømsluftledninger med en spænding på mindst 225 kV og en længde på over 15 km.
21. Anlæg til oplagring af olieprodukter samt petrokemiske eller kemiske produkter med en kapacitet på 200 000 tons eller derover.

BILAG II

PROJEKTER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 2

1. **Landbrug, skovbrug og akvakultur**
 - a) Projekter vedrørende sammenlægninger.
 - b) Projekter vedrørende inddragning af uopdyrket land eller delvise naturområder til intensiv landbrugsvirksomhed.
 - c) Vandforvaltningsprojekter inden for landbruget, herunder vandings- og dræningsprojekter.
 - d) Nyplantning og rydning af skov med henblik på omlægning til anden arealudnyttelse.
 - e) Anlæg til intensiv husdyravl (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - f) Intensivt fiskeopdræt.
 - g) Landindvinding fra havet.
2. **Udvindingsindustrien**
 - a) Stenbrud og minedrift i åbne brud samt tørvegravning (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - b) Minedrift i underjordiske brud.
 - c) Udvinning af mineraler ved sandsugning fra hav- eller flodbund.
 - d) Dybdeboringer, navnlig
 - geotermiske boringer
 - boringer til deponering af nukleart affald
 - vandforsyningsboringerbortset fra boringer til undersøgelse af jordbundens fasthed.
 - e) Overfladeanlæg til udvinning af stenkul, råolie, naturgas og malme samt bituminøs skifer.
3. **Energiindustrien**
 - a) Industrieanlæg til fremstilling af elektricitet, damp og varmt vand (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - b) Industrieanlæg til transport af gas, damp og varmt vand; transport af elektricitet gennem luftledninger (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - c) Oplagring af naturgas over jorden.
 - d) Oplagring af brændselsgas i underjordiske beholdere.
 - e) Oplagring af fossilt brændsel over jorden.
 - f) Industriel brikettering af sten- og brunkul.
 - g) Anlæg til oparbejdning og deponering af radioaktivt affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - h) Anlæg til fremstilling af hydroelektrisk energi.
 - i) Anlæg til udnyttelse af vindkraft til energiproduktion (vindmølleparker).

4. Produktion og forarbejdning af metaller

- a) Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning.
- b) Anlæg til videreforarbejdning af jernmetaller ved hjælp af
 - i) varmvalsning
 - ii) smedning med hamre
 - iii) anbringelse af beskyttelseslag af smeltet metal.
- c) Smelteanlæg for jernmetaller.
- d) Anlæg til smeltning, inklusive legering, af nonferrometaller, inklusive legering, undtagen ædelmetaller, herunder genindvindingsprodukter, (f. eks. forædling, støbning).
- e) Anlæg til overfladebehandling af metaller og plastmaterialer ved en elektrolytisk eller kemisk proces.
- f) Fremstilling og samling af motorkøretøjer samt fremstilling af motorer til sådanne.
- g) Skibsværfter.
- h) Anlæg til fremstilling og reparation af luftfartøjer.
- i) Fremstilling af jernbanemateriel.
- j) Eksplosionsformgivning (dybtrykning).
- k) Anlæg til kalcinering og udfrитning af malm.

5. Mineralindustrien

- a) Koksværker (tørdestillation af kul).
- b) Anlæg til cementfremstilling.
- c) Anlæg til udvinding af asbest og fremstilling af produkter af asbest (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- d) Anlæg til fremstilling af glas, inklusive glasfibre.
- e) Anlæg til smeltning af mineralske stoffer, inklusive fremstilling af mineraluldsfibre.
- f) Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj eller porcelæn.

6. Den kemiske industri (projekter, som ikke er omfattet af bilag I)

- a) Behandling af mellemprodukter og fremstilling af kemiske produkter.
- b) Fremstilling af pesticider og farmaceutiske produkter, af maling og lak, af elastomerer og peroxider.
- c) Anlæg til oplagring af olie samt petrokemiske og kemiske produkter.

7. Levnedsmiddelindustrien

- a) Bearbejdning af vegetabiliske og animalske fedtstoffer.
- b) Konservering af animalske og vegetabiliske produkter.
- c) Fremstilling af mejeriprodukter.
- d) Brygning og maltning.
- e) Sukkervareindustrien.
- f) Slagterier.
- g) Fremstilling af stivelse og stivelsesprodukter.
- h) Fiskemels- og fiskeoliefabrikker.
- i) Sukkerfabrikker.

8. **Tekstil-, læder-, træ- og papirindustrien**
 - a) Industrianlæg til produktion af papir og pap (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - b) Anlæg til forbehandling (vask, blegning, mercerisering) eller farvning af fibre eller tekstilstoffer.
 - c) Anlæg til garvning af huder og skind.
 - d) Anlæg til fremstilling og bearbejdning af cellulose.
9. **Gummiindustrien**

Fremstilling og behandling af produkter på grundlag af elastomerer.
10. **Infrastrukturprojekter**
 - a) Anlægsarbejder i industrizoner.
 - b) Anlægsarbejder i byzoner, herunder opførelse af butikcentre og parkeringspladser.
 - c) Anlæg af jernbaner og anlæg til kombineret transport og af intermodale terminaler (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - d) Anlæg af flyvepladser (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - e) Bygning af veje, havne og havneanlæg, herunder fiskerihavne (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - f) Anlæg af vandveje, som ikke er omfattet af bilag I, kanalbygning og regulering af vandløb.
 - g) Dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplagring af vand (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - h) Sporveje, høj- og undergrundsbaner, svævebaner eller lignende baner af særlig bygningstype, der udelukkende eller overvejende tjener til personbefordring.
 - i) Anlæg af olie- og gasledninger (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - j) Anlæg af vandledninger over større afstande.
 - k) Kystanlæg til modvirkning af erosion og maritime vandbygningskonstruktioner, der kan ændre kystlinjerne, som f. eks. diger, dæmninger, moler, bølgebrydere og andre konstruktioner til beskyttelse mod havet, bortset fra vedligeholdelse og genopførelse af sådanne anlæg.
 - l) Arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag I.
 - m) Anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, som ikke er omfattet af bilag I.
11. **Andre projekter**
 - a) Permanente væddeløbs- og prøvekørselsbaner for motorkøretøjer.
 - b) Anlæg til bortskaffelse af affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - c) Rensningsanlæg (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - d) Områder til oplagring af slam fra rensningsanlæg.
 - e) Skrotoplagring, herunder oplagring af biler til ophugning.
 - f) Prøveanlæg for motorer, turbiner eller reaktorer.
 - g) Anlæg til fremstilling af kemofibre.
 - h) Anlæg til indsamling eller destruering af sprængfarlige stoffer.
 - i) Destruktionsanstalter.
12. **Turisme og fritid**
 - a) Skiløjper, skilifter, tovbaner og hermed forbundet anlægsarbejde.
 - b) Lystbådehavne.

- c) Feriebyer og hotelkomplekser uden for byområder og hermed forbundet anlægsarbejde.
 - d) Permanente campingpladser.
 - e) Forlystelsesparker, o.1.
13. — Ændringer eller udvidelser af projekter i bilag I eller II, som allerede er godkendt, er udført eller er ved at blive udført, når de kan være til skade for miljøet.
- Projekter i bilag I, som udelukkende eller hovedsagelig tjener til udvikling og afprøvning af nye metoder eller produkter, og som ikke anvendes mere end to år.

BILAG III

UDVÆLGELSESKRITERIER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3

1. Projektets karakteristika

Projektets karakteristika skal især anskues i forhold til:

- projektets dimensioner
- kumulation med andre projekter
- anvendelsen af naturressourcer
- affaldsproduktion
- forurening og gener
- risikoen for ulykker, navnlig under hensyn til de anvendte materialer og teknologier.

2. Projektets placering

Den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan blive berørt af projekter, skal tages i betragtning, navnlig:

- nuværende arealanvendelse
- naturressourcernes relative rigdom, kvalitet og regenereringskapacitet i området
- det naturlige miljøes bæreevne med særlig opmærksomhed på følgende områder:
 - a) vådområder
 - b) kystområder
 - c) bjerg- og skovområder
 - d) reservater og naturparker
 - e) — områder, der er registreret eller fredet ved national lovgivning;
— særligt beskyttede områder udpeget af medlemsstater i henhold til direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF
 - f) områder, hvor de i EF-lovgivningen fastsatte miljøkvalitetsnormer allerede er overskredet
 - g) tætbefolkede områder
 - h) vigtige landskaber set ud fra et historisk, kulturelt eller arkæologisk synspunkt.

3. Kendetegn ved den potentielle miljøpåvirkning

De potentielle væsentlige virkninger af projekter skal ses i relation til de kriterier, der er anført under punkt 1 og 2 ovenfor og navnlig under hensyn til:

- påvirkningens omfang (geografisk område og antallet af personer, der berøres)

- påvirkningens grænseoverskridende karakter
- påvirkningsgrad og -kompleksitet
- påvirkningens sandsynlighed
- påvirkningens varighed, hyppighed og reversibilitet.

BILAG IV

OPLYSNINGER I HENHOLD TIL ARTIKEL 5, STK. 1

1. Beskrivelse af projektet, herunder navnlig
 - en beskrivelse af hele projektets fysiske karakteristika samt arealanvendelsesbehovet under bygnings- og driftsfaserne
 - en beskrivelse af de væsentligste karakteristika for produktionsprocesserne, f. eks. type og mængde af de anvendte materialer
 - et skøn efter type og mængde over forventede reststoffer og emissioner (vand, luft- og jordbundsforurening, støj, vibrationer, lys, varme, stråling osv.) i forbindelse med driften af det foreslåede projekt.
2. En oversigt over de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, og oplysninger om de vigtigste grunde til valget under hensyn til virkningerne på miljøet.
3. En beskrivelse af det miljø, som i væsentlig grad kan blive berørt af det foreslåede projekt, herunder navnlig befolkning, fauna, flora, jord, vand, luft, klimatiske forhold, materielle goder, herunder den arkitektoniske og arkæologiske kulturarv, landskab og den indbyrdes sammenhæng mellem ovennævnte faktorer.
4. En beskrivelse ⁽¹⁾ af, hvilke betydelige virkninger på miljøet det foreslåede projekt vil kunne få som følge af
 - tilstedeværelsen af projektet som helhed
 - anvendelsen af naturlige ressourcer
 - emissionen af forurenende stoffer, opståelsen af gener og bortskaffelsen af affaldsamt bygherrens angivelse af, hvilke metoder der er anvendt til forudberegningen af virkningerne på miljøet.
5. En beskrivelse af de foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere betydelige skadelige virkninger på miljøet.
6. Et ikke-teknisk resumé af de på grundlag af ovennævnte punkter fremsendte oplysninger.
7. En oversigt over eventuelle vanskeligheder (tekniske mangler eller manglende viden), som bygherren er kommet ud for i forbindelse med indsamlingen af de fornødne oplysninger.

⁽¹⁾ Denne beskrivelse bør anføre projektets direkte virkninger og i givet fald dets indirekte, sekundære, kumulative, kort- og langsigtede, vedvarende eller midlertidige samt positive eller negative virkninger.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 21. april 1994 Rådet et forslag til direktiv⁽¹⁾ baseret på EF-traktatens artikel 130 S, stk. 1, om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.
2. Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 11. oktober 1995⁽²⁾. På baggrund af denne udtalelse forelagde Kommissionen et ændret forslag den 18. januar 1996⁽³⁾. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 14. september 1994⁽⁴⁾.
3. Rådet fastlagde den 25. juni 1996 sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 C.

II. FORMÅL

4. Forslaget har til formål at sikre en mere samordnet og effektiv gennemførelse af direktiv 85/337/EØF på grundlag af de hidtidige erfaringer som fastsat i nævnte direktivs artikel 11. Det har endvidere til formål at sikre, at der tages hensyn til den internationale udvikling på dette område, navnlig til konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

5. Generelle bemærkninger

Rådet har bestræbt sig på at gøre den samordnede gennemførelse af direktivet bedre ved betragteligt at udvide rækken af projekter, der skal underkastes en obligatorisk miljøvurdering (projekter, der er opført i bilag I), ved at fastsætte klarere kriterier for afgørelsen om, hvorvidt projekter, der er opført i bilag II, skal underkastes en miljøvurdering, og ved at skærpe de procedurer, der skal anvendes, samtidig med at en vis fleksibilitet bevares. Derudover har Rådet taget hensyn til den seneste udvikling i fællesskabslovgivningen på parallelle områder, idet det har sørget for at skabe overensstemmelse med kravene i det foreslåede rådsdirektiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, hvor dette var relevant, sådan som Europa-Parlamentet i øvrigt havde ønsket det.

Rådet har kunnet acceptere mange af de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet havde foreslået, og som Kommissionen havde medtaget i sit ændrede forslag, i uændret form, substansmæssigt eller delvis.

6. Særlige bemærkninger

Rådet har foretaget følgende ændringer i Kommissionens ændrede forslag, som alle er blevet accepteret af Kommissionen:

i) *Præambel*

Rådet ønskede at stramme teksten til præamblen op, eftersom der er tale om et forslag om en direktivændring, og det generelle sigte allerede er beskrevet i præamblen til direktiv 85/337/EØF. Det har derfor ikke fundet det nødvendigt at indarbejde betragtninger, som indeholder generelle principper, undtagen når disse tjener til bedre at forstå baggrunden for ændringsbestemmelserne. I samme ånd har Rådet indsat enkelte nye betragtninger, der tager sigte på at forklare ændringerne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 12. 5. 1994, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 287 af 30. 10. 1995, s. 83.

⁽³⁾ EFT nr. C 81 af 19. 3. 1996, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 393 af 31. 12. 1994, s. 1.

ii) *Artikel 1*— *Ændringer i artikel 2*

Ud fra ønsket om at sikre, at dette direktiv stemmer overens med det foreslåede direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, har Rådet indføjet en bestemmelse, som gør det muligt at anvende en fælles procedure for alle projekter, der er omfattet af de to direktiver, hvor det er hensigtsmæssigt. Endvidere er der i artikel 2, stk. 3, blevet indsat en passus, som skal sikre, at den i nævnte stykke omhandlede fritagelse ikke får indvirkning på de skærpede krav i artikel 7 om høring på tværs landegrænserne.

— *Ændringer i artikel 4*

Rådet har fundet det hensigtsmæssigt at omformulere denne artikel for at tydeliggøre de generelle principper om, at projekter, der er opført i bilag II, skal underkastes en udvælgelsesprocedure (»screening«) (i form af en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde eller ved fastsættelse af grænseværdier eller kriterier).

— *Ændringer i artikel 5*

Rådet ønskede at gøre den procedure for definition af undersøgelsesområdet (»scoping«), som Kommissionen havde foreslået, mere fleksibel og har derfor fastsat, at bygherren skal kunne anmode om en »scoping«, idet det dog samtidig udtrykkeligt slås fast, at medlemsstaterne har ret til at kræve en obligatorisk »scoping«. Rådet har også skærpet kravene med hensyn til, hvilke oplysninger bygherren skal give, idet bygherren får pligt til at give oplysninger om undersøgte alternativer.

— *Ændringer i artikel 7*

Rådet har omformuleret denne artikel, idet det har indarbejdet de vigtigste relevante forpligtelser affødt af konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, som Fællesskabet undertegnede i 1991.

Det bør i den forbindelse bemærkes, at Rådet ved at udvide bilag I (projekter, der skal underkastes en obligatorisk miljøvurdering) navnlig har taget hensyn til listen over projekter i nævnte konvention.

— *Ændringer i artikel 8, 9, 10 og 11*

Rådet har tilpasset ordlyden af disse artikler for på den ene side at udvirke større konsekvens i direktivets sprogbrug og bedre overensstemmelse med anden relevant fællesskabslovgivning og på den anden side at sikre en effektiv gennemførelse af direktivet i alle medlemsstater.

— *Ændringer i bilag I og II*

Som nævnt ovenfor har Rådet udvidet bilag I og dermed automatisk sikret en mere ensartet anvendelse af direktivet. Ved denne udvidelse har det navnlig taget hensyn til konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne og til det foreslåede direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, idet det også har medtaget visse typer projekter, som var blevet foreslået af Europa-Parlamentet, men som ikke var blevet indarbejdet i Kommissionens ændrede forslag (f. eks. anlæg til fremstilling af papir og papirmasse og anlæg til oplagring af petrokemiske produkter, rørledninger, stærkstrømsluftledninger mv.). I flere tilfælde har Rådet også indsat grænseværdier; ligger et givet projekt under de angivne grænseværdier, er det omfattet af bilag II, som derved også er blevet udvidet. Endelig er enkelte punkter i begge bilag blevet omformuleret for at skabe større konsekvens og klarhed.

— *Ændringer i bilag III*

Dette bilag er blevet omformuleret og delvis skærpet indholdsmæssigt i overensstemmelse med den nye affattelse af artikel 4.

iii) *Artikel 2*

Rådet har fundet det hensigtsmæssigt at indsætte en ny bestemmelse, ifølge hvilken Kommissionen skal aflægge beretning, når direktivet har været anvendt i fem år, således at det vil blive muligt at samordne gennemførelsen endnu mere, hvis det er relevant.